

Poslovanje kongresa. Tillman v ospredju.

SENATOR IZ SOUTH CAROLINE JE NAPADAL CORTELYOVA IN PREDSEDNIKA ROOSEVELTA.

Pred vsem je napadal predsednikove monarhistične nagone.

BURLESKA.

Washington, 17. marca. Včeraj se je pri seji senata zopet produciral senator Tillman iz South Carolina. V senatu je izgledalo tako, kakor pri kakor populadanske igri v gledišču. Galerije so bile napolnjene do zadnjega prostora in tudi stališča so bila do zadnjega prostora polna, kar je neobičajno, kajti strežaji običajno ne pustijo ljudi na galerijo, kadar so sedeži polni. Vendar je pa bila za večeraj dan tudi v tem pogledu izjema. V ostalem je bil včeraj tudi podpredsednik Fairbanks zelo milosten, in veselih ljudi, kateri so se na galeriji smejali Tillmanovemu govoru, ni svari. Radi tega ni nihče kalil zabave v senatu, dočim je Tillman za vsakim smehom našel kaj novega, kar je bilo še bolj smešno kakor ono, kar je ravnokar preje govedal.

Tillman je napadal na krepek način predsednika Roosevelta, njegovega tajnika Cortelyova, Wall Street in nacionalne banke rabile vladine depozite za spekulativne namene. Govor, kakoršnjega je Tillman nameraval prvotno govoriti, je bil stvarni argument, nameršan s strogo kritičnimi izrazi proti predsedniku Rooseveltu in njegovej administraciji, toda radi smeha med poslušalci ni mogel govoriti tako, kakor je prvotno nameraval. Svoj rokopis je senator iz Caroline držal večinoma v roki, toda ob vsaki priliki je govoril kaj drugega smešnega, tako da mu je bilo zelo težavno, zopet najti oni odstavek, pri katerem je preje končal.

Ko je prišel Tillman do "usurpacije in samoderstva" našega predsednika, prišel je govoriti brezobzirno in ko je Beveridge skušal zavzeti se za predsednika, mu je Tillman to jednostavno preprečil.

"Mr. Roosevelt," tako je govoril senator iz Caroline, "ima vedno velika usta, kadar se gre za to, da pobjeda svojo lastno čistost in za njegovo patriotizem. On popolnoma zapu sam sebi in na svojo nezmožljivost, in on je tako oamajen radi svoje moči, da je prišel že rabiti cesarski izraz "Mi" in da brzojavlja po svetu "Jaz in moje ljudstvo". Vendar pa zamoremo te malenkosti prezreti in bi jih tudi prezrli, ako bi ne stali nasproti dejstvu, da je vladna sama za mnogo gorja odgovorna." Tak je bil Tillmanov uvod njegovemu govoru, oziroma napadu na predsednika in tajnika zveznega zaklada Cortelyova, koja je najbolj napadal radi zadnje finančne krize. Senatorja Aldrich in Hale, ktera je Tillman direktno med svojim govorom vprašal glede panike, sta morala priznati, da so se naši zakoni zelo raztegnili in da vladna ni nepravilno poslovanje Clearing House in nacionalnih bank.

Tillman je tudi na druge načine napadal predsednika Roosevelta iz je imenoval one ljudi, kteri ga zagovarjajo, da so ubogi norci. On se je tem povodom skliceval na to, da se pri nas sedaj hvali I. Pierpont Morgana kot rešilca ljudstva v kritičnem momentu, dočim je on v resnici največ od sedanjega sistema profitiral. In predsednik? — On je sedaj sredi bitke, v kterej se na obeh straneh bojuje roparsko bogastvo.

Potem je govoril tudi o zamorskem vprašanju. Da si predsednik pridobi sedaj zaupanje in naklonjenost zamorskih volitev, skuša, ko je cel bataljon zamorskih vojakov odaslovlj iz vojske, slednje zopet sprejeti v vojsko. Kmalu bomo tudi slišali, da bodo zamorski bataljon defilirali pred Belo hišo, nakar bodo predsednik vse odaslovljene vojake povabil k luncu. Cena zamorskih delegatov na jugu postaja vsaki dan višja in zamorski uradniki, kteri so dobi agitatorji, se vedno bolj množijo.

Gospodarski položaj. Odslovitve delavcev.

V TOVARNAH NOVE ANGLIJE SE VEDNO ZNIŽUJEJO DELAVCEM PLAČO.

V Pennsylvaniji je Pennsylvania železnica odslovila 200 delavcev.

JEKLO IN ŽELEZO.

Fall River, Mass., 18. marca. Izvrševalni odsek unije predlicev in tkalcev je včeraj pri posebnjej seji sklenil, da bode odslej v nadalje nabiral od vsakega člana posebne prispevke, kateri denar bode unija izročila štrajkočim izdelovalcem preprog v Lowellu, Mass.

Dover, N. H., 18. marca. V tukajšnjih tovarnah Cocheo Manufacturing Co. so včeraj potom lepakov naznanili delavcem, da jim bodo s 30. marecem znižali plačo za 30 odstotkov. V tovarnah imenovane družbe dela 2000 delavcev.

Renovo, Pa., 18. marca. Pennsylvania železnica je včeraj zopet odslovila nad dvesto delavcev. Od 13. januarja nadalje je imenovana železnica že odslovila nad tisoč delavcev. Uradniki imenovane železnice naznanjajo, da se bode sedaj pri njej delalo na teden po 55 ur. ne pa po 45 ur, kakor dosedaj. Stevilo delavcev so morali zmanjšati, ker je tudi promet postal izdatno manjši.

Hazleton, Pa., 18. marca. V delavnici Lehigh Valley železnice v Weatherlyju so včeraj odslovili 85 delavcev, dočim so ostalim, kteri še delajo, znižali plačo.

Washington, 18. marca. Semkaj je došel Charles M. Schwab, kteri naznanja, da so tovarne Union Iron Works v San Franciscu v novejšem času zaslužile več, nego kterakoli druga tovarna, kar jih ima trust za jeklo. Tovarne v Californiji bodo sedaj radi tega povečali, tako da se bode zamoglo v njih več delati, nego do sedaj.

Harrisburg, Pa., 18. marca. Pennsylvania Steel Co. je v novejšem času dobila mnogo novih naročil, radi česar so tekom zadnjih dveh dni otvorili še dva plavža, ktera sta največja v Pennsylvaniji. Tudi v tovarnah Central Iron & Steel Works so pričeli z delom.

Shamokin, Pa., 18. marca. Susquehanna Coal Co., ktera ima v tukajšnjem okraju 3000 premogarjev, je danes svojim delavcem naznanila, da se bode v nadalje delalo le po tri dni na teden.

Clinton, Mass., 17. marca. Vodstvo Lancaster Mills je naznanilo svojim delavcem, da jim bode te dni znižalo plačo za deset odstotkov. To se bode zgodilo najbrže s 30. marecem.

V tovarni Bigelow Carpet Co., ktero so pred dnevi zaprili, so sedaj v jednem oddelku zopet pričeli z delom in sicer po štiri dni v tednu. V tem oddelku dela 500 delavcev.

St. Louis, Mo., 17. marca. V pivovarni Anhäuser-Bush pričelo je štrajkati 800 napolnjevalec steklene v znak sočutja s štrajkom 450 voznikov imenovane pivovarne, kteri si niso hoteli nabaviti listkov neke unije. Pivovarna je najela sedaj nove delavce, kteri so te deloma unijski.

Barre, Vt., 17. marca. Tukaj in v okolici štrajka kateh 3000 kamnosekov, kteri zahtevajo, da se jim plača poveča.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

za \$ 10.35	50 kron
za 20.45	100 kron
za 40.90	200 kron
za 102.00	500 kron
za 204.00	1000 kron
za 1017.00	5000 kron

Poštarina je višeta pri teh vsotah. Doma se nakazuje vsote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave izplačajo c. k. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam pošliti je najprihodnje do \$25.00 v gotovini v pripisnem ali registriranem pismu, vsej zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.
FRANK SAKSE OO.
109 Greenwich St., New York,
6164 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Protest proti nemškemu barbarstvu.

V MINNESOTI SO POLJAKI PRIDRŽALI VELIKANSKI PROTESTNI SHOD PROTI NEMŠKEMU BARBARSTVU.

P. zvali bodo ameriško ljudstvo, da jim pomaga pred divjimi Nemci.

SPREJETA RESOLUCIJA.

St. Paul, Minn., 17. marca. V tukajšnjem starem kapitolu so se zbrali vsi Poljaki tukajšnjega mesta, da protestirajo proti nemškemu barbarstvu, oziroma proti nasilju pruske vlade, ktera je sprejela zakon, koji dovoljuje, da se Poljakom v poljskih deželah Pruske odvzame njihova posest. Take shode bodo Poljaki priredili po vseh ameriških mestih in bodo pri teh shodih nepoljskim sodržavljanom pojasnili mučeništvo poljskega naroda med divjaškimi Nemci v Prusiji. K shodu je prišlo toliko ljudi, da je bila velika dvorana premajhna in da na stotine ljudi ni moglo dobiti sedeža. Shodu je predsedoval Rev. Kobylinski župnik tukajšnje katoliške cerkve sv. Kazimirja. Po raznih govorih so prečitali spomenico, ktera obsoja prusko vlado kar najstrože in s katero se ameriško ljudstvo prosi in pozivlja, naj protestira proti barbarski pruski vladi.

Spomenica je bila jednoglasno in med nepopisnim navdušenjem sprejeta.

MORSKA KAČA.

Poleg kače so videli mornarji tudi plavajoči otok.

Na naših južnih morskih potih je videti v novejšem času zelo čudne stvari, kakoršnje so na Atlantiku zelo redke. Tako namreč pripoveduje kapitan Mader od parnika Admiral Farragut, ki je došel v našo luko iz Port Antonio, nakrean z bananami.

Imenovani kapitan je namreč pred vsem videl morsko kačo, toda to še ni nič posebnega, ker morske kače se pri nas ponavljajo vsako leto ob tem času. Kapitan je videl na svojem potu tudi velik plavajoči otok, na katerem je vse polno lepih raznobarnih opic. Imenovani parnik je pripeljal seboj v New York tudi par sto velikih želv in ko se je parnik približal našemu mestu, so vse te želve prišle na jedno stran ladje, da bi ogledajo mesto, radi česar se je parnik izdatno nagnil. Ko so prišli na parnik časniki poročevalci, jih je najpreje kapitan pozval, naj ne natisnejo njegovo ime, nakar jim je pa zatrnil, da je morsko kačo prav govor videl in je vprašal, so li že večerajšnji časopisi o tem poročali. Kačo je ugledal nekje na Guftu, kjer je majestično plavala kake pol milje daleč za parnikom. Svojo glavo je držala najmanj petdeset čevljev nad vodo in si natančno ogledovala ladjo. Nato se je vlegla po vodi in pričela plavati proti parniku. Kača je bila umazana rujave barve in po hrbtu je imela lepe zelene velike pike. Dolga je bila kateh 150 čevljev, dočim je bila njena glava deset čevljev visoka in okrašena z velikimi rognji. Kača je bila krotka in se ni bala, radi česar je kapitan poslal na zadnji konec ladje jednega mornarja, kteri je bil moral metati v vodo hrano. Parniku je sledila dva dni in dve noči, nakar se je poslovlila s tem, da je udarila z repom po vodi tako, da je nastalo velikansko valovanje na morju in potem je zginola.

Otok, ki plava po vodi, je kapitan tudi videl na lastne oči. Časniškim poročevalcem je zatrnil, da se nikoli ne napije tako, da bi ne vedel, kje da je, ali da bi kedaj kaj napačnega videl.

Priletek s delom.

Sharon, Pa., 18. marca. Sharon Steel Hoop Company naznanja, da bode te dni pričela v svojih tukajšnjih tovarnah z delom, in sicer na priletek s 1000 delavci.

Južne republike. Revolucija v Haiti.

VLADA IMENOVANE REPUBLIKE SE JE UDALA IN NE ZAHTEVA VEČ, DA SE JEJ IZROČI BENGUNE.

V Port au Prince se že dospelo inozemske vojske ladije, da vzdržujejo red.

STRELJANJE ZAROTNIKOV.

Port au Prince, Haiti, 18. marca. Semkaj sta dospeli angleška križarka Indefatigable in nemška vojna ladija Bremen, kteri obe imata povelje, vsem inozemcem izposlovati popolno varstvo v slučaju, da bi bili slednji v nevarnosti pred domačini, oziroma pred vlado. Tudi ameriške vojne ladije pridejo semkaj vsaki čas. V mestu vlada sicer mir, vendar je pa prebivalstvo do skrajnosti vzruženo, kar se je najbolj videlo včeraj, ko je angleška vojna ladija naznanila svoj prihod s tremi strelji iz velikega topa. V sled streljanja se je ljudstva polastil nepopisni strah. Vsi častniki in vojaki so hoteli na svoje prostore, dočim so ženske in otroci kričali ter se zbrali na ulicah. Trajalo je dalj časa, predno se je prebivalstvo zopet pomirilo.

Vladini uradniki trdijo, da vesti, vsled kterih je dala vlada tudi po streljanju zarotnikov minolo nedeljo, nadaljne zarotnike postreljati, niso resnične. V nedeljo so ustrelili dvanajst takozvanih zarotnikov, pri kterih so našli orožje in streljivo. Vsi ti ljudje so bili vladi neprijubljeni, ker se jih je bala, in radi tega so morali umreti.

Vlada je danes naznanila, da zamorejo oni beguni, kteri so pribražali v inozemske konzulate v mestu Gonaives, odpotovati v inozemstvo, da pa bode takoj kaznovani, ako se vrnejo in prično zopet z revolucionarnim gibanjem. Konzuli so obljubili, da v nadalje begune ne bodo več čvali, ako bi še kedaj pribražali v konzulate.

Vojni minister Celestin se je vrnil s svojim vojaštvom zopet v Port au Prince, ker je ustaja v Gonaivesu končana.

Pariz, 18. marca. Uradoma se iz Haitija poroča, da je tamonjni položaj za inozemsko prebivalstvo še vedno kritičen. Francoski poslanik poroča, da se tam nadaljuje s streljanjem vladi nevarnih in sumljivih ljudi, toda on ne poroča, koliko ljudi so včeraj zvečer ustrelili. Poslanik trdi, in je minister notranjih zadev skrajno krvočelen. Vlada je sklenila, da bode vse ljudi, kteri so zapleteni v sedanjo zaroto, dala prijeti, in da bode vse kar sumarično obsodili v smrt. To velja tudi za vse one, ktere se srečujejo z orožjem v roki.

Washington, 18. marca. Državni oddelek je dobil iz Haitija naslednje brzojavno poročilo: Vlada ne dovoli begunom ostaviti deželo in so še vedno v konzulatih. To se je zgodilo vsled tega, ker je vlada zasedila zaroto, ktero je izdelal general Firmin, kteri hujska iz francoskega konzulata v Gonaivesu. Jednajat zarotnikov so ustrelili, kar je ljudstvo zelo vznemirilo. Vlada je ustanovila posebno vojni sodišče, ktero bode sodilo častnike, koji so bili z revolucionarji v zvezi.

Havana, Cuba, 18. marca. Iz Port au Prince na Haiti se poroča, da so se včeraj v imenovanem mestu vršili vse dan poulični boji in pričakovali je, da pride tam do splošnega kljanja belih prebivalcev. Ameriške vojne ladije so odplne iz Guantanamo v Port au Prince.

London, 17. marca. V varstvo angleških koristi v republiki Haiti je admiraliteta poslala vojnim ladjam Indefatigable in Crescy v zapadnjeindijanskem vodovju povelje, da morata nemudoma odplati v Port au Prince. Kakor se poroča iz Jamaica, sta imenovani ladiji že odpluli v imenovano luko.

Washington, 17. marca. Radi vsemirnih poročil, ktera prihajajo iz Haitija, je tukajšnja vlada sklenila, da se pošljeta križarki Des Moines in Paducah v Haiti. Tudi topniškarka Eagle, ki se mudi v Guantanamo, Cuba, je dobila povelje, da mora nameradoma odplati v Port au Prince.

Vesti iz Rusije. Šteselj pomiloščen.

CAR NIKOLAJ JE SPREMENIL SMRTELNO OBSODBO IMENOVANEGA GENERALA V 10LETNO JEČO V TRDNJAVI.

Rusija je proti imenovanju krčasnakega generala za Makedonijo.

POLOŽAJ NEZNAN.

Petrograd, 18. marca. Car Nikolaj je včeraj spremenil smrtno obsodbo generala Šteslja, kteri je bil obsojen, ker je pregodaj izročil Port Arthur Japoncem; v desetletno ječo v trdnjavi. Sodba je tako spremenjena, kakor jo je priporočilo vojno sodišče. Koje je sodilo imenovane generala. Šteselj je prošil carja za popolno pomiloščenje in za pokojnino, v kar pa car ni hotel privoliti.

Petrograd, 18. marca. "Novoje Vremja" objavlja daljši razgovor s nekim višjim uradnikom ministerstva inostranih del, kteri se zanima za macedonsko vprašanje. Omenjeni uradnik je mnenja, da bi angleški predlog, vsled kterega naj se imenuje krščanski general za Makedonijo, ni bil pravičen, kajti to bi dovedlo do nesporazuma med vlastmi. V ostalem bi pa imenovanje takega generala tudi pomenjalo, da Turčija nima ničesar opraviti v Makedoniji.

Rusija dosedaj še ni odgovorila na angleški predlog, vendar pa ni izključeno, da ga bode končno podpisala, kar bode tudi Italija storila.

STRELNE VAJE NAŠE VOJNE MORNARICE.

V zalivu Santa Magdalena se vrše strelne vaje.

Washington, 17. marca. V zalivu Santa Magdalena v mehiškanskem Californiji so se pričele strelne vaje naše vojne mornarice. Vaje bodo trajale tri tedne.

Mornarični tajnik Metcalf se sedaj posvetuje o prošnji raznih californijskih mest, ktera so prosila mornarični urad, da saj nekoliko ladij naj obišče omenjena mesta, kadar pripluje mornarica do mesta San Pedro. Ako bode imenovani urad privolil v imenovanu prošnjo, potem bodo nektere ladije obiskale mesta Santa Monica, Venice, Redondo in Long Beach.

V Navi Yardu na Mare Islandu so pripravili tri torpedovce za službo. Vse tri se bodo udeležile velike revije vojne mornarice, ktera se vrši dne 6. maja v San Franciscu.

Mornarični oddelek je dobil danes tudi iz New Zealanda prošnjo, da bi naše brodoge imenovano deželo na svojem potu v Indijski ocean obiskale. Prošnjo je poslal našej vladi ministrski predsednik Novega Zealanda.

Naše vojno brodoge obišče Avstralija.

Sydney, Avstralija, 16. marca. Ministrski predsednik Deakin je včeraj pri nekem ljudskem zborovanju pričel ravnokar došlo brzojavko, ktera naznanja, da so Združene države sprejele povabilo, da obišče njihovo vojno brodoge Avstralijo. Navzoči poslušalci so imenovano naznanilo sprejeli s nepopisnim navdušenjem na znanje, nakar je ministrski predsednik izjavil, da je prepričan, da bo brodoge kar najiskrenejše sprejete.

Melbourne, 16. marca. Avstralska vlada izraža v časopisu svoje zadovoljstvo in veselje, ker pride ameriške vojne brodoge na obisk v Avstralijo, to tem bolj, ker je napredek Avstralije ravno tak, kakor oni Amerike in ker je bodočnost Avstralije v neposrednej zvezi s bodočnostjo Amerike.

BOJAKOM NA KANJE.

Francoska parobrodna družba nam poroča, da odplaje dne 2. aprila mesto parnika La Savoie, kakor je bilo prvotno določeno, v Havro parnik La Gasconne.

Iz Avstro-Ogrske. Prolivanje krvi v Pešti.

VČERAJ JE PRIŠLO V BUDIMPEŠTI DO VELIKIH DEMONSTRACIJ SOCIJALNIH DEMOKRATOV.

Policija je proti delavcem nastopila z golimi meči in jih razgnala.

NADVOJVODA LEOPOLD — ČASNIKAR.

Budimpešta, 18. marca. Včeraj so socijalni demokratje priredili zopet velikanske demonstracije, pri kterih je prišlo tudi do prolivanja krvi. Včeraj so namreč socijalni demokratje slavili takozvane marčne dneve in tem povodom so zahtevali zopet uvedbo splošne in jednake volilne pravice, ktere zahtevse Mađjari najbolj boje, ker potem je za njihovo večino v parlamentu pri kraju.

Socijalni demokratje so hodili v velikih četah po vsem mestu in so povsodi prirejali demonstracije in ni trajalo dolgo, dokler ni prišlo do spopada s policijo, ktera se ni mogla drugače ubraniti, nego s tem, da je pričela po ljudeh sekati z golimi meči.

Pri tem je prišlo do vročih bojev, v kterih je bilo več ljudi težko in mnogo lahko ranjenih. Policija je vse polno ljudi odvedla v zapor in šele potem je zavladal v mestu mir.

Dunaj, 17. marca. Avstrijski nadvojvoda Leopold, kteri je znan radi svoje poroke in ločitve z Viljemom Adamovičevom, je sedaj postal časnikar. Z listom "Neues Wiener Tagblatt" je sklenil pogodbo, na podlagi ktere bode pisal za imenovani časopis članke iz življenja "boljših" krogov na Dunaju. Prvi njegov članek je že izšel.

Cesar Fran Josip, kteri se je nekoliko prehladil, se že bolje počuti. Zasebna poročila o njegovem zdravju se pa naravno ne glase tako ugodno.

"IN GOD WE TRUST".

Zastopniška zbornica zahteva v večino glasov, da se stari napis zopet napravi na zlatem in srebrnem denarju.

Washington, 17. marca. V zastopniški zbornici so včeraj glasovali o predlogu, glasom kterega naj se na zlatem in srebrnem denarju zopet napravi stari napis "In God We Trust". Predlog je bil z veliko večino glasov zopet sprejet, dasiravno je bila tozadevna debata precej dolga.

Zastopnik Carlin iz Virginije je dejal, da predsednik ni ravnal pametno, ko je odredil, da se ta napis odpravi, ker to ni storjeno v smislu zakonov. Ollie James iz Kentuckija je izjavil, da je predsednik po mnenju krščanskega dela prebivalstva naše republike napravil s tem veliko napako, dočim je Kisterman iz Wisconsinu dejal, da pomenja imenovani napis na denarju veliko bogokletje in zaničevanje ter norčevanje onega, kar je vsem ljudem sveto, kajti napis je po njegovem naziranjju uprav smešen.

Björnson in narodnosti na Ogrskem.

V Aradu na Ogrskem izhajajoči rumunski dnevnik "Tribuna" poroča, da je jeden njenih urednikov, ki se sedaj mudi v Rimu, imel s Björnsonstjerne Björnsonom razgovor. Björnson je rekel, da priobiti v kratkem več člankov, v kterih bode branil ogrske narodnosti, kajti svet mora spoznati krivico, s ktero postopajo Mađjari proti narodnostim.

Prenarejena zastava.

Washington, 17. marca. Vlada je sprejela spremenitev zastave, na ktero pride sedaj vsled sprejetja Oklahome med države še jedna zvezda. Zastavo so spremenili tako, da bode zvezde razvrščene v šestih vrstah; 1, 3, 4. in 6. vrsta bode imela po 8 zvezd, dočim bodeta imela 2. in 5. vrsta po sedem zvezd.

Razne novosti iz inozemstva.

RUSKO VOJAŠTVO DOBI AMERIŠKE PUŠKINE NA BOJE, KER SO NAJBOLJŠI IN NAJČENEJŠI.

Japonski prestolonaslednik pride v letošnjem poletju v Ameriko.

ALFONSO V NEVARNOSTI.

Petrograd, 18. marca. Vojno ministerstvo je razpisalo natečaj za dobovo najboljših puškinih nabojev za rusko vojsko. Pri tem je dobila pogodbo neka ameriška tvrdka, ktera je pripisala najboljše uzorec tako za nabeje, kakor tudi za takozvane patronaže. Tega tekmovalca se je udeležilo 48 ruskih in inozemskih tvrdk.

Tokio, 18. marca. Japonski prestolonaslednik bode v letošnjem poletju obiskal Ameriko in Evropo, kamor namerava že dalj časa potovati. Prestolonaslednika bode spremljal profesor Belzoune.

Toledo, Španška, 18. marca. Kralj Alfonso je došel včeraj v Toledo. Ko se je vozil po mestu v svojem avtomobilu, je le malo manjkalo, da ni zavzel v nek drug avtomobil in pri tem bi se pripetila brezdomno nesreča, pri kterej bi kralj lahko zaginil. Drugi avtomobil je bil last karlovega spremstva, med kterim je pa oče ranjenih, dasiravno ne nevarno.

POMANJKANJE POLJSKIH DELAVCEV.

Farmerji countyja Lancaster, Pa., zahtevajo mestne in inozemske delavce.

Lancaster, Pa., 17. marca. V tukajšnjem okraju je nastalo tako pomanjkanje poljedelskih delavcev, da je farmerska zveza tukajšnjega countyja sklenila pozvati brezposelne delavce v raznih mestih, naj pridejo delati na farme. Zajedno so farmerji tudi pozvali naselniške oblasti v Washingtonu, naj jim izroče naseljence, kteri nimajo dela.

Nočni jezdec v Kentuckyju.

Lexington, Ky., 17. marca. V Sideview, Montgomery County, so včeraj skušali požgati tobačno skladišče sodnika L. Appersona. Vendar se je pa domačinom posrečilo, da so požar kmalo pogasili. Apperson izjavlja, da bode kljub vsem požigom in napadom še v nadalje prideloval tobak.

V novejšem času dobivajo vsi naši lastniki nassdov, kteri nameravajo pridelovati tobak, grozilna pisma in mnogo jih je sedaj sklenilo, da bode polja raje posejali z drugim žitom, ker ako bi tega ne storili, bi brezdomno teklo mnogo krvi.

Maysville, Ky., 17. marca. Ustuzbenici American Tobacco Company so včeraj na streho tukajšnjega skladišča postavili top, da se bode na ta način ubranili pred eventualnimi napadi nočnih jezdecov. Poslopje sedaj neprestano stražijo in na napadalce bodo s topom takoj streljali, kakor hitro se pojavijo.

Parnik Oceana v karanteni.

San Juan, Puerto Rico, 17. marca. Izletniški parnik Oceana od habsburško-ameriške parobrodne družbe došel je semkaj s 350 izletniki, ktera pa niso pustili izkrcati se, ker je bil parnik v Trinidadu, kjer je sedaj rumena mrzlica. Parnik pluje od tu na Cubo.

Umor v Clevelandu.

Cleveland, Ohio, 18. marca. Wm. Krueger je včeraj zvečer prišel v nekem restavrantu na dame in moža streljati. Pri tem je ustrelil 40letnega Edwarda Draudta, dočim je James Barra smrtno ranil. Krueger je potem odšel na ulico, kjer si je pogнал svinčenko v glavo.

Tovarna zgorela.

V Lyonsu, N. Y., je zgorela tamonjna velika tovarna slašče. Škoda znaša \$400,000.

Kristov obraz je žalosten - ni čuda.

Ugleden duhovnik se je pred kratkim izrazil, da slikarji rešijo Kristov obraz preveč resen, preveč žalosten. Menil je, da ni prav, ta čudoviti obraz vedno predočivati z izrazom polnim skrbi.

Slike na tej strani naj služijo v odgovor mnenju dotičnega duhovnika.

Če imajo slike Kristove — seveda v najbolj svobodni fantaziji — namen, predstavljati ga kot človeškega sina, ali kot Onega, ki na nas grešne svetne otroke pogleduje iz svojega sijajnega prebivališča, je pač težko predstavljati si ga v drugačnejši podobi, kot z žalostnim obrazom. Pač malo vzrokov veselja je imel v kratkih letih svojega življenja, ko je kot s skrbi obložen in reven bival med človečanstvom. Le izjemno se po-

tu umre tisoče ljudi silne smrti, le ker se denar hrani in ker je kri in meso navadnih smrtnikov cenejša kot mehanična pomoč.

Ali more torej kdo zahtevati miloga izraza na Kristovem obličju, ko dan za dnevom poginja po nepotrebnem toliko njegovih otrok?

Spodnja slika na levi strani ni nikakor pretirana. Več kot eden teh denarnih mogotev, teh izvržkov človeškega rodu, je menil, da prav dela, ko je k bogato obloženim mizam postavljaj pse, mačke in opice, medtem ko hodijo sestradani in zmrzujoči otroci obupno po ulicah.

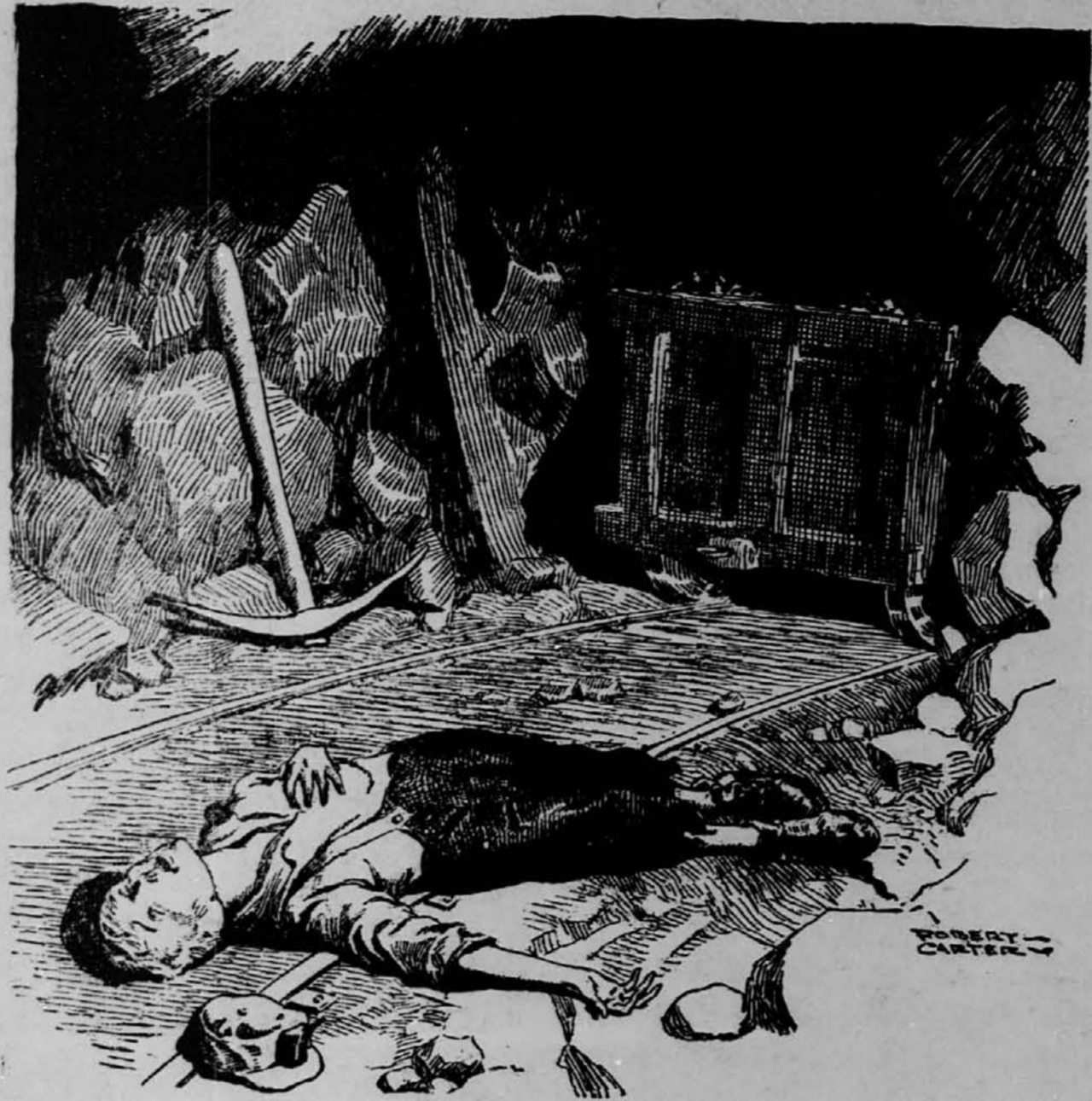
Pred vsakim izloženim oknom, kjer so razpostavljene jestvine, zapazimo ob vsaki priliki poželjive pogleda otrok. Mrzel zimski veter pihava

makov in proučuje posamezne obraze, dobi utis, da ima pred seboj ljudi, ki bi neizmerno radi delali za svoj življenjski obstoj, če bi se jim le ponudila prilika. Med tisoči te "krušne vrste" opazimo mučne, suhe in blede obraze; komaj polovica teh siromakov je za silo oblečena. Njih obutalo je tenko in strgano. Premikajo se kolikor mogoče, da ne zmrznejo, vendar stojijo v vrsti, da ne izgubijo svojega prostora. Tu stojijo tiho in potrpežljivo, naj dežuje ali sneži. Tupasem koraka čuvaj, ki ima kaj lahkega naloga. In vsi ti ljudje se dregnajo naprej, da ulove košček suhega kruha, ali mogoče, če jim je sreča mila, skudeličo črne, zagrete vode, ki jo imenujejo kavo. Često se zgodijo, da poide vsa zaloga živil, ki jih darujejo zasebne osebe, predno se

"Vsi ljudje so bratje!" ališimo pogosto dokazovati; pri tem pa stojijo tisoči po noči in moledujejo za kosček kruha. In tisoče mladeničev poginja v tovarnah in gorah — uboge vdove pa plakajo na zapuščenem domu z malimi otroci — živa duša se ne zmeni za nje. Noben mestni župan, noben guverner, nihče onih, ki jih je zvolilo ljudstvo, ne vidi te "krušne vrste", da pomaga tem siromakom, ali pa se vsaj posvetuje, kako od pomoči biti.

Če nekaj borznih igralcev rabi deset ali več milijonov, dobe takoj sredstva pri državi in državnem zakladu, da lahko nadaljujejo svoje divje špekulacije.

Kje pa čaka do pet tisoč ljudi stradaje in v mrazu na borni kruh, ne vpraša nihče po njih, zmenijo se

roča o nekaj veselih dogodkih njegovega zemeljskega bivanja. Kako more torej pri njegovem neomejenem sočutstvu za siromake, človeške boli, duhovnik ali kdo drugi zahtevati prijazen izraz v tem čudovitem Kristovem obrazu?

Ali nam ne dajejo slike na tej strani določnega odgovora na čudno vprašanje spoštovanega duhovna, za-

skozi strgane obleke otrok ter slabotnih starcev. In vse to v deželi, kjer bi se v izobilju lahko skrbelo za vse siromake, če bi se le denarni mogotei odločili pomagati svojim gladnim sodrugom, mesto da bi kopičili brezmejnega bogastva in se valjali po blatu vseh ostudnih strasti.

V tem velikem, najbogatejšem mestu na svetu stojijo v dveh različnih

vrsta čakajočih razide. Nato odidejo ubogi ljudje, ki so čakali po štiri ali pet ur v ostrem mrazu, s praznimi rokami na vse štiri vetrove.

Ne daleč stran pa spijo ljudje, ki so svoje milijone in milijarde nakopičili s pomočjo teh sestradanih žrtev, ki ponižno čakajo na kosček kruha.

To je stalna slika naše sedanje civilizacije. Mislimo, ko bi oni časti-

toliko za nje kot za poginulo pasjo mreino.

Tak je položaj v New Yorku, ko krščanstvo obstoji že skoro 2000 let. In ta dobrodušni duhovnik še naivno zahteva, naj se slika Kristov obraz s smehljajem. Ali je kaj bolj smečnega kot ta zahteva?

Svet bi obupal, če ne bi znal, kakšna je bila preteklost in če ne bi imel

go, ko je bila lakota navadna osoda večine.

Ljudje store malo za svojega bližnjega, toda malo imajo, da bi lahko storili, če bi hoteli. Imajo volilno pravico, časopise, brozjav, vse stvari, ki omogočajo poizvedeti za življenjske potrebe. In te potrebe so lahko spremene, če vedo dovolj in če jih nameravajo opustiti.

Živimo v času krušnih vrst, blaznih zavodov, ječ in siromašnic. Toda če te prikazni civilizacije še tako pogosto vidimo, nekaj luči zapazimo v njih. Predstavljamo si vsaj lahko, da bode prišel dan, ko ne bode več žene, ki bode gladila svojega psa, medtem ko na cestah stradajo in zmrzujejo gladni otroci. In lahko si mislimo, da pride dan, ko ne bode več pri življenju sebičev, ki bodo kopičili svoje premoženje za utešenje svojih strasti, medtem ko njihovi sovratniki v človeštvu hodijo raztrgani po cestah.

Preteklo bode pač še precej časa, predno se bodo spremenili tako ljudje v brate, ki bodo živeli in umrli eden za drugega.

Toda ta preobrat se bode zgodil in potem hode naš duhovnik lahko po vsej pravici zahteval od umetnikov, da slikajo Kristov obraz s smehljajimi potezami.

Ko so me poslali po ptičje mleko.

O binokostih nam je ostal še čeber svinjske masti. Oče je ni prodal, ker je mislil, da jo bo mati doma porabila, in mati jo ni porabila, ker je mislila, da jo bo oče prodal. In med to gospodarsko premišljenostjo je postala mast zahtava. Zdaj bi jo mati radi uporabili, toda kadar so prišli žganci, zabeljeni s to mastjo na mizo, so vihal hlapci nosove in rekli: "Čevljar-ske smole pa že ne jemo!"

Bila pa ni čevljarska smola, bila je prava svinjska mast in to so tudi vedeli, radi tega je bilo grozno gredo, da so tako govorili. Mati so bili sicer dobra, ponižna žena; kadar pa je kdo zabavljajl čez njih jed, tedaj so obupali in rekli hlapcem, naj sami stopijo k ognjišču in skuhamo kosilo za škofa. Kosilo za škofa pa je bilo po našem mnenju vrhunec vse kuharske umetnosti.

Istodobno smo imeli v hiši staro ženico, ki je bila s svojim nasvetom vedno na pravem mestu. Sicer je bila slepa na obeh očesih, vendar je takoj uvidela, kaj je tu potreba.

"Slabo mast imate, mati!" reče hlskaje, "žaltavo mast so vedno kupovali v lekarnah in jo še kupujejo!"

Da, lekarna, res je ta. Prejšnje leto smo prodali v lekarno tudi kozlovo mast in arnike in suho pasjo mast, ker v lekarnah kupijo vse, kar diši (smrdi) in torej tudi svinjsko mast. In mene dvanajstletnega Jožka so zbrali, da zadenem na binokostni pondeljek čeber masti na rame in jo ponosem v lekarno. In ob tej priliki bi preskrbel še drugo važno opravilo.

V istem času je prebival v naši hiši star tkalec, ki je večkrat neznan-sko mrmral sam zase in pravil ljudem: "Možje, jaz bom znorel. Kot bi imel sršenovo gnezdo v glavi, mi vedno sumi v njej, vrag si ga vadi, kaj je. Stvar mi je postala že preneumna!"

In stara, slepa ženica mu je odgovorila: "Če si neumen, Janez, si moraš glavo namazati s ptičjim mlekom." "Stara kavka, kje pa dobim ptičje mleko?" zavrne jo tkalec nevoljno. "V lekarni, glej ga, kje le drugje," glasil se je odgovor in jaz sem dobil naročilo, da prinesem za dva groša ptičjega mleka. Ptičje mleko? Kaj imajo ptiči tudi mleko kot krave in koze? Mora že biti tako, ker sicer bi me ne poslali po ptičje mleko.

Ko po dolgem potu pridem okoli opoludne v Ribnico v lekarno, so mi rekli, da svinjske masti sedaj ne potrebujejo, tudi če bi bila popolnoma sveža.

"Saj ni sveža!" rečem, "mast že smrdi!"

Lekarnar mi je svetoval, naj nesem mast v drugo lekarno, kjer jo bodo kupili. Jaz sem si pa mislil: Če ti ne-češ kupiti masti od mene, pa jaz tudi nečem kupiti pri tebi ptičjega mleka — in se odpravim naprej.

Jož, kako dolga pot je bila to! Po gorah in dolinah, mimo voda; vas za vasio; tu je bila cerkva, zopet drugje so v krčmah glasno prepevali, vmes pa so se čuli glasovi harmonike; marsikak potnik je šel prepevač po cesti, zopet drugi tiho in zamišljeno in tako sem korakal tudi jaz. Omeniti moram še, da je solnce grozno pripelalo in je moje mast večkrat skušala pobegniti, kar sem pozneje opazil po sledovih na mojem talovniku.

Dospel sem v mesto Kočevje. Mesta še nisem nikdar videl. Neki rožodol-ski potnik je pri nas zelo pripravoval, da se Dunaj, Paris in Kočevje največja mesta na svetu in v Kočevju

je osmo čudo sveta: železen vodnjak.

Na potu do takih čudež človek ne postane truden. Solnce je za bližnjimi hribi že zabajalo, ko se približalim v veliko mesto Kočevje. Prvi korak je bil, da pridem do čudežnega železnega vodnjaka: kako sem bil pa osupnjen, ko pridem do zarjavelega železnega plota, za katerim je bil vodnjak, čisto navaden vodnjak, iz katerega je teklo voda.

Lekarne nisem dolgo iskal; spoznal sem jo, ker je imela pred vratmi sv. Jožefa z otročičkom v roki, kot imajo navadno vse lekarnice. V lekarni je bil suh, star možiček z velikanskimi očniki, izpod katerih me je prav potuhnjeno pogledoval, ko sem mu ponudil funt masti po sedem grošev. Vprašal me je, če je žafran v čeburu in ker sem premišljeval nekaj časa, mi reče:

"No, če neš smole prodati, pa le idi dalje!"

Konečno sem mu jo oddal. Prehtal jo je z veliko malomarnostjo in natehtal s čebričkom vred ravno tri funte; za vse skupaj mi plača petnajst grošev. Jaz sem bil zadovoljen; čebriček z mastjo spravi v neko čumato; kaj lahko sem se poslovil od njega. — In sedaj za dva groša ptičjega mleka! Reče mi, naj pridem čez četr ure.

Medtem sem postal žejen in lačen; poiščem si krčmo. Bilo jih je v bližini precej in lepih; skozi velika, umita okna so bile videti lepo, belo pogrnjene mize. V te se nisem upal. Jaz ne iščem dobre krčme, zame je tudi slaba dobra. Konečno jo staknem; bila je to temna soba, polna muh, ki so brskale po ostankih jedi na mizi; merica vina je bila sicer precej gorka, vendar mokra in to mi je zadostovalo. Zemljo, spečeno predvčerajšnjim, sem tudi rajši imel, ker sem jo dalj časa glodal kot svežo. Za vse to sem plačal kolikor me je stalo polovico funta masti.

Ko se vrnem v lekarno, najdem tam več ljudi. Ker sem moral čakati, se vsedem na klop v kotu in opazujem to častljivo trgovino, kjer se ljudje zdravijo. Nekdo pride in zahteva lisicje masti. Stari možiček vzame iz neke omare rumeno posodo, potegne z lepo žličko neke masti ven in dene na tehtnico: "Tako, strije, tu imate tri četr funta lisicje masti; dva groša vas stane." Nato zahteva stara ženica kroglicje. Druga zopet majhno steklenico. Neki deček zahteva jazbečve masti za vrat. Stari lekarnar zopet privleče na dan ono rumeno posodo in mu da jazbečve masti. Temu se začudim; najbrž se je mož zmotil, ker v tej posodi je imel lisicje mast. V lekarno pride stara ženica in zahteva mazila za revmatizem. "Da, prav dobro mazilo imam!" reče lekarnar in zopet odmeri iz rumene posode nekaj masti. Sedaj mi je pa že presedalo, ker je vsakovrstna zdravila dajal vedno iz ene posode. Čas je mineval, zato stopim k lekarnarju in ga prosim za ptičjega mleka.

"Da, da, res dečko. Ti si tudi tu. Takoj dobiš ptičjega mleka!" reče prijazen možiček, vzame zopet rumeno posodo iz omare in mi naloži "strjenega ptičjega mleka". Komaj sem to dragoceno zdravilo spravil v najbolj skriti žep mojega suknjica in pošteno plačal, ko pride zopet neka ženica v lekarno in vpraša, če imajo svežo svinjsko mast.

"Čisto svežo!" reče lekarnar, "še le danes smo jo dobili!" in zopet ji da iz rumene posode "svinjske masti".

Nato sem odšel in sam s seboj premišljeval, kako zdravilno mora biti to ptičje olje proti neumnosti. — Lisicja mast, jazbečeva, za revmatizem, ptičje mleko in svinjska mast, vse v enem loncu! Sedaj šele se mi je razbistrilo, kak dragocen zaklad sem prinesel v svojem čebričku.

Ko se poslovim od mesta Kočevja, je bila že tema. Moje noge v velikanskih okljah so mi postale vroče in bilo mi je kot bi mi kdo desko privezal na prsa. Pred seboj sem imel osem ur dolgo pot v Klanec. Ker sem počasi taval, me kmalu doide voz. Dva mršava, rebrasta konja vlečeta voz, na katerem sedi deček moje starosti. Voz je bil skoro prazen. V Kočevje je peljal hlode in na povratku naložil vrečo fižola in soli; prostora zame je bilo še dovolj. Zakličem torej dečku, če me hoče vzeti na voz.

"Kam pa greš?" me vpraša nekam prezirljivo.

"Domov!"

"Torej le pojdi, jaz peljem tudi domov!"

Kmalu je bila vreča s fižolom moje vzglavje in vreča s soljo moj tovariš; kotičaj pa je veselo pokal z bičem. Dosti ne vem od tega pota proti "domu".

Ko se zbudim, no, kaj zagledam. Na vozu ležim pod nekimi kozolecem, okoli mene svetel dan in ptuj svet. Čisto ptuj svet. Bizu deroč potok s mlinom, poleg hiša z rujavo pobarvanimi vratni, vse, vse ptuje. In tacn naprej skalojve, razpokane skale. Svoj živ dan še nisem kaj takega doživel. K sreči pride poleg moj mladi voznik in me sncje vpraša, če sem se

dobro prespal. Skočim z voza in kličem poln začudenja: "Človek, kam si me zapeljal?"

"Domov!" se smeje; "tu sem jaz doma."

"Kako se pa reče pri vas?"

"Pri Pustur," reče mi. "Sedaj pa hajdi v hišo, da dobiš juhe."

Na mizi v sobi, kamor me pripelje moj mladi tovariš, je že stala juha z belim kruhom. Žlice pa nisem hotel vzeti v roko; če jem, moram ostati pri njih in niti ne vem, kdo so. Iz kuhinje pride stara žena in si vije roke okoli glave, ko začuje, kako daleč so me zapeljali v gorovje.

"Le veliko jej, fante, da boš laglje domov prišel."

"Mama, koliko časa pa je do doma?"

"Čakaj," odvrne ona, in prične naštevati kraje in ure. "Dvanajst ur dohrih imaš že do Klanca. Pa si prvi tepče, res! Tako trdo zaspa! Moj Tonček seveda ni znal, kje si doma, pa te je domov pripeljal. Pa je potolažen bodi. Moj voz te je sem pripeljal in angelj varuh te bo spremil nazaj."

Ko me še tolaži, se začuje zunaj v kuhinji žalostno stokanje; Tonček pride v sobo in pove, da Anico strašno bole zobje.

"Kak križ je s temi zobmi!" reče gospodinja. "Zdaj trpi uboga punca že dve noči kot duše v vseh. Z vsem smo že poskusili: vroče obveze, mrzlo vodo, zmili smo jo z rožnim oljem, s soljo drgnili, obesili okoli nje rožni vence iz Brezji, zvezali dva prsta s svileni nitjo, noge v peč posadili in Bog zna kaj še. Uboga stvar vpije, da nas vse glava boli! Anica, Anica, ubogi otrok. Čak, kurjega biata ti navežem za tilnik, to bo ven povleklo. In odhiti iz sobe v kuhinjo."

Cela hiša se je zbrala okoli trpeče, ki je zopet prišla stokati:

"Moj zob, moj zob! Ah! kako me boli moj zob!"

"Le vtolazi se," kliče mati, "bo kmalu pomagal, glej, ali si moja Anica, ti!"

Tudi jaz jo potegnem v kuhinjo. Na ognjišču sedi deklica s prijaznim obrazom in pritiska ročice na obraz. Zelo se mi smili. Vsak v hiši je že kaj nasvetoval, pa še nič ni pomagalo. Eden hlapcev reče, da je le neumnost, ker si Anica ni snažila zob, kriva bolečina! — Hop — če je pa neumnost, tedaj mora pomagati moje ptičje mleko! — Iz svojega skrivnega žepa potegnem posodico in iz glave svet, naj namažem s tem dragocnim mazilom otečeno lice.

"Skodovalo ne bo, ker je ptičje mleko iz lekarn!" reče habica in namaže deklico. Še ni preteklo pet minut, ko zakliče malička: "Mama, odnehalo je!" in hitro kot srna skoči iz ognjišča.

Seveda, zdaj so pa začeli pritiskati v moje ptičje mleko, katerega so mi hoteli odkupiti, samo naj povem, koliko stane. Šele potem so nehali v mene siliti, ko ozdravljena deklica pove, da je ne bo nikdar več bolel zob, tako dobro se počuti. Spravim torej ptičje mleko v žep in začnem premišljevati, kako bom prišel od Pusta v Klanec.

Spotoma se spomnim ptičjega mleka. Če bi pri starem, bešastem tkalecu ravno tako uprivalo kot pri Pustovi Anici, tedaj se gre starec lahko merit s tremi modrimi iz Jutrove dežele.

Ko hodim že pet ur, sem dospel približno tja, kjer me je vzel na voz Pustov Tonček. V nekem skednju vprašam, koliko je ura, kako daleč je še do Klanca in če sem na pravem potu. Povedali so mi vse natančno, nihče pa me ni vprašal, če hočem kroglič gorke juhe. Pod neko črešnjo je ležal človek in tožil, da ga boli glava; hitro sem bil pripravljen, da mu ponudim svoje mazilo. Vmes pa pride neka ženska, ki pravi, da ne bo nič pomagalo, ker je glavobol prišel od preveč zavžite pijave.

O polnoči pridem domov. Bili so v strahu zame in še niso spali. Posebno težko me je čakal stari tkalec.

"Dam mu posodo s ptičjim mlekom in on povoha."

"Ej, diši močno," mrmra za-se, "pomagal bo. Tudi moj oče povoha in me grozno pogleda. Najbrž je mislil, da je naša mast, ki sem jo prodal lekarnarju."

"Naj bo, kar hoče," reče tkalec, "če le pomaga," in začne si drgniti z mazilom čelo.

Ali je pomagalo? — No, pri starem tkalecu nisem mnogo opazili, nasproti pa je moj oče po tem ptičjem mleku postal bolj pameten, dasi se ni z njim namazal. Pač je še večkrat prodal svinjsko mast v lekarno, kupil je pa ni nikdar več.

"Ptičje mleko" nas je vse izmodrovalo.

Prebrisana.

Kuharica (svoji prijateljici: "To je krásen človek, ta novi pismonoša; vsako popoldne, ko pride, mi da poljubček!")

"Kaj ima vedno kaj za tebe?"

"Seveda... vsako jutro pijem razglednico sama sobi!"

kaj nam slikajo Zveličarjev obraz vedno z žalostnimi potezami? Prva, gorenja slika nam kaže še skoro mladeniškega rudarja, ki je bil ubit v premogokopu — eden otrok, ktere je Krist tako neizmerno ljubil.

V našej najbogatejši deželi na sve-

ulicah vsako noč okoli 12. ure dve takozvani "krušni vrsti". Na Broadwayu in na Bowery v New Yorku čaka tisoče ljudi dolgo ure, tam drug ob drugem v dolgi vrsti, zmrzujoč in stradajoč, za kosček kruha. Kdor gre mimo te črte gladnih siro-

vredni duhovnik šel samo enkrat mimo te krušne vrste in pogledal v obraze teh ljudi, da bi se potem nikakor več ne čutil, zakaj umetniki Kristov obraz slikajo tako resen, tako žalosten.

upanja, da bode prihodnost boljša. Ljudje imajo dolžnost, da se izogibajo pesimizmu in obranijo upanje, in sicer tako upanje, ki je tudi opravičeno. Dolga vrsta zmrzujočih, za kosček kruha čakajočih ljudi je pač žalosten pogled. Toda ni še dol-

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRAN MEDOŠ, 9478 Ewing Ave., So. Chicago, Ill. Podpredsednik: JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Street, Pittsburg, Pa.

NADZORNIKI:

IVAN GERM, predsednik nadzornega odbora, P. O. Box 57, Bradock, Pa. ALOJZIJ VIRANT, II. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, South Lorain, Ohio.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBUČAR, predsednik, porotnega odbora, 115 7th Street, Calumet, Mich. IVAN KERŽIŠNIK, II. porotnik, P. O. Box 138, Burdine, Pa.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljate naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika: JOHN GOUZE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljate tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: MICHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich. Pridejani morajo biti natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

iz urada glavnega predsednika J. S. K. Jednote.

OPOMIN KRAJEVNIM DRUŠTVOM JUGOSLOV. KATOL. JEDNOTE.

Dolžnost me veže kot predsednika naše slavne Jugoslovanske Katoliške Jednote, da Vas opominam na pravila J. S. K. J. Člen 24 točka 259 siran 77 se glasi: "Vsa krajevna društva Jugoslovanske Katoliške Jednote morajo pami, da opravijo vsi člani vsako leto najmanj enkrat svoje verske dolžnosti."

Ker se zdaj bliža Velika noč, želim, da vsi člani J. S. K. J., katerim je le mogoče, opravijo veliko nočno spoved. Sramotno bi bilo od nas, če se imenujemo samo katoliki, katoliške dolžnosti pa zanemarjamo. V krajih, kjer nimate slovenskega duhovna, obrnite se s prošnjo do koga jeva slovenskega duhovna v vaši bližini, da vas obišče določenega dne, kakor se društvo z njim dogovori, tako da lahko opravite skupno spoved. Želim, da se društva J. S. K. J. ne bodo dala sramotiti od drugih katoliških društev, ampak da se izkažete v resnici katoličane.

Dalje vas prosim, da pri društvenih sejah ravnate s svojimi društvenimi brati po bratovski in ako se član pravilno ne obnaša, posvarite ga in ga lepo opomnite, kaj društvo in Jednota od njega pričakuje, da se ravnava po pravilih; ako tak član, ki je bil že enkrat posvarjen od društva in še ne uboga, se mu lahko naloži nekaka kazen, ako se pa še potem ne pobojša, takrat se lahko suspendira iz društva in Jednote.

Opominati vas želim še na to, da naj krajevna društva koliko je mogoče med svojimi člani svoje domače razmere med seboj poravnajo, tako da ne bode vam treba za vsako malenkost se pritoževati na gl. urad Jednote. Uradniki, oziroma porotni odbor vam rad ustreže, da vas pomiri in razsodi, ker je to tudi njih dolžnost; za vsako malenkost bi vam bilo nepotrežno se obračati na porotni odbor Jednote, ako bi se člani in uradniki krajevnih društev ravnali po pravilih in malo potrpljenja je eden z drugim imeli. Tudi jednaki uradniki se morajo po pravilih ravnati in tako vaše razmere sodeli. Ne povzdiguje se eden čez drugega, ampak bodite ponižni in na ta način bode Jednota in društva sploh imela dober uspeh.

Letos bode J. S. K. Jednota praznovala desetletnico svojega obstanka; za proslavo 10letnice smo naprosili g. urednika "Glasa Naroda", da nam bode dovolil zadostno prostora v glasilu Jednote: priobiti slike, namreč jedna slika zbranih delegatov pri ustanovitvi J. S. K. Jednote na šest onim, kateri so jo ustanovili, potem jedna slika zbranih delegatov in uradnikov na poslednjem glavnem zborovanju J. S. K. Jednote v La Salle, Ill., in tudi slike posameznih sedanjih uradnikov J. S. K. Jednote; zraven tega pa še popis o delovanju Jednote.

Priporočam članom J. S. K. J., kateri niso naročniki lista "Glas Naroda", da naj si naročijo številko, v katerem bode popisana ta naša namenjena proslava; to lahko tajniki krajevnih društev preskrbijo. Delujte vsi za prosep naše J. S. K. Jednote, tako da bomo v bodoče še bolj napredovali.

Zdaj vas vse skupaj pozdravim in vam ostanem zvesti FRAN MEDOŠ, glavni predsednik J. S. K. J.

PROŠNJA

Novo društvo sv. Petra in Pavla v Aquilar, Colo., želi pristopiti k J. S. K. J. Imena udov:

Ivan Bubenji rojen 1885 cert. 7931, Fran Bitenc 1889 cert. 7932, Salomon Makaron 1876 cert. 7933, Gašper Pavlovič 1892 cert. 7934, Ivan Pavlovič 1875 cert. 7935, Fran Pakj 1867 cert. 7936, Ivan Zupančič 1882 cert. 7937, Peter Žele 1885 cert. 7938, Stefan Žele 1889 cert. 7939, Peter Tomičič 1885 cert. 7940, Ivan Kim 1883 cert. 7941, Andrej Klun 1876 cert. 7942, Jakob Česnik 1883 cert. 7943, Anton Celič 1883 cert. 7944, Anton Smerdel 1888 cert. 7945, Ignac Tomičič 1887 cert. 7946. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 16 udov.

PRISTOPILI

K društvu sv. Petra in Pavla št. 66 v Jolietu, Ill., 15. febr.: Emil Tofant 1880 cert. 9899, Martin Drago van 1880 cert. 9900. Oba v I. razredu. Društvo šteje 47 udov. K društvu sv. Barbare št. 39 v Roslynu, Wash., 15. febr.: Josip Plešič 1879 cert. 9916 I. razred. Društvo šteje 197 udov. K društvu sv. Frančiška št. 54 v Hibbingu, Minn., 15. febr.: Ivan Bradač 1876 cert. 9917, Károl Kováč 1886 cert. 9918. Oba v I. razredu. Društvo šteje 40 udov. K društvu sv. Jožefa št. 67 v Yale, Kansas, 15. febr.: Ivan Koron 1864 cert. 9922, Josip Miklavc 1867 cert. 9923, Josip Testen 1879 cert. 9924, Anton Pristavec 1883 cert. 9925. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 38 udov.

K društvu sv. Jožefa št. 14 v Crockettu, Cal., 15. febr.: Fran Pavšič 1882 cert. 9925 I. razred. Društvo šteje 54 udov. K društvu sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo., 15. febr.: Louis Radolj 1887 cert. 9935 I. razred. Društvo šteje 283 udov. K društvu sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., 15. febr.: Alojzij Govže 1883 cert. 9946, Josip Sorčan 1877 cert. 9936. Oba v I. razredu. Društvo šteje 163 udov. K društvu sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind., 15. febr.: Alojzij Komlavec 1879 cert. 9941 I. razred. Društvo šteje 56 udov. K društvu sv. Jurija št. 22 v S. Chicagu, Ill., 15. febr.: Fran Gornik 1889 cert. 9942 I. razred. Društvo šteje 119 udov. K društvu sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn., 15. febr.: Ljudevit Kočevar 1883 cert. 9943 I. razred. Društvo šteje 147 udov. K društvu sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind., 15. febr.: Frančiška Rudman 1889 cert. 9949. Društvo šteje 31 članic. K društvu sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., 15. febr.: Neža Rozinka 1890 cert. 9950. Društvo šteje 43 članic. K društvu sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill., 15. febr.: Karolina Horvat 1882 cert. 9951. Društvo šteje 40 članic. K društvu sv. Barbare št. 60 v Chisholmu, Minn., 15. febr.: Magda Perhaj 1886 cert. 9947, Alojzija Poderžaj 1882 cert. 9948. Društvo šteje 6 članic.

SUSPENDIRANI

Iz društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill., Fran Banič cert. 563, Anton Ravnikar cert. 623. Oba v I. razredu. Društvo šteje 72 udov. Iz društva sv. Janeza Krstnika št. 71 v Collinwoodu, Ohio, Josip Novak cert. 7259 I. razred. Josip Šušteršič cert. 7461 II. razred. Društvo šteje 33 udov. Iz društva Marija Zvezda št. 32 v Black Diamondu, Wash., Fran Šesler cert. 9216. Društvo šteje 26 čl. Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich., Luka Gostovič cert. 5128, Ivan Gerovac cert. št. 5590, Josip Kolar cert. 6182, Rade Vraneč cert. 3872. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 242 udov. Iz društva sv. Jožefa št. 14 v Crockettu, Cal., Jurij Goljanič cert. 6427 I. razred. Društvo šteje 53 čl. Iz društva sv. Jurija št. 22 v South Chicagu, Ill., Maks Gornik cert. 5654, Josip Rutar cert. 6079. Oba v I. razredu. Društvo šteje 118 članov. Iz društva sv. Štefana št. 26 v Pittsburgu, Pa., Fran Bratovž cert. 7297 I. razred, Fran Barbič cert. 4233 I. razred, Matija Kájin cert. 1795 I. razred, Ivan Maleček cert. 6179 II. razred, Josip Šaju cert. 7501 II. razred, Peter Valenčič cert. 3760 I. razred. Društvo šteje 68 udov. Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslynu, Wash., Ivan Pulič cert. št. 6703, Andrej Rihlter cert. 6467. Oba v I. razredu. Društvo šteje 196 članov.

Iz društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo., Ivan Hafner cert. 6264 I. razred, Josip Hafner cert. 5350 II. razred, Fran Plestnjak cert. 3063 II. razred. Društvo šteje 280 udov. Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., Fran Česen cert. 131, Lovrene Grošelj cert. 4783, Josip Kuhar cert. 3802, Anton Koritnik cert. 4132, Ivan Remič cert. 4586, Anton Škerjanc cert. 4781. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 189 udov. Iz društva sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., Ivan Modic cert. 4231 I. razred, Josip Ozanič cert. 2995 I. razred, Edward Arko cert. 3821 II. razred, Matevž Lovrič cert. 4449 I. razred, Alojzij Smolej cert. 5338 I. razred, Fran Purkat cert. št. 5753 I. razred, Josip Smolej cert. št. 6877 I. razred, Fran Skroba cert. št. 6290 I. razred, Fran Arko cert. 7586 I. razred. Društvo šteje 154 udov. Iz društva sv. Jurija št. 22 v S. Chicagu, Ill., Martin Oberman cert. 1580 I. razred. Društvo šteje 118 udov. Iz društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn., Ivan Paznar cert. 4734 I. razred. Društvo šteje 146 udov. Iz društva sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind., Frančiška Stanič cert. 3732, Alojzija Šintler cert. št. 5659, Marija Zorman cert. 4167. Društvo šteje 30 članic. Iz društva sv. Barbare št. 4 v Federalu, Pa., Marija Roje cert. 682. Društvo šteje 21 članic. Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., Marija Grošelj cert. 4783, Urša Kuhar cert. 3802, Ivana Remič cert. 4586. Društvo šteje 129 članic.

ZOPET SPREJETI

V društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholmu, Minn., Jernej Pisler cert. 7434, Anton Bogataj cert. 7435, Fran Modic cert. 5869. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 38 udov. V društvo sv. Štefana št. 11 v Omahi, Neb., Karol Basnik cert. št. 7165 II. razred. Društvo šteje 24 čl. V društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., Jurij Rozman cert. 279 I. razred. Društvo šteje 189 udov. V društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn., Josip Arko cert. 5366 I. razred. Društvo šteje 147 udov.

ODSTOPILI

Od društva sv. Roka št. 55 v Uniontownu, Pa., Ivan Hribar cert. 7318 I. razred. Društvo šteje 43 čl. Od društva sv. Bešnjega Telesa št. 77 v Goffu, Pa., Josip Kotnik cert. 7591, Matija Progar cert. 7602. Oba v I. razredu. Društvo šteje 28 udov. Od društva sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., Alojzij Ambrožič cert. 6287 I. razred. Društvo šteje 154 udov. Od društva sv. Štefana št. 26 v Pittsburgu, Pa., Jurij Iskra cert. št. 1785 I. razred. Društvo šteje 68 čl.

ORTANI

Iz društva sv. Barbare št. 60 v Chisholmu, Minn., Jurij Milavec cert. 5868 I. razred, Angelo Krajnik cert. 6873. Društvo šteje 38 udov. Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslynu, Wash., Miko Plešič cert. št. 2793, Mat. Majnarič cert. 4249, And. Paver cert. 4916, St. Gašparac cert. 4244, Anton Petrovič cert. št. 2882, Avgust Randal cert. 2758, Fr. Vidmar cert. 4612, Fran Subart cert. št. 5450. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 196 udov.

NAZNANILO UMRLEH ČLANOV.

Jakob Godes, cert. 2705 rojen 1. 1884, član društva sv. Barbare štev. 47 v Aspenu, Colo., umrl je 26. dec. 1907. Z bratnim pozdravom JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

Southern Continental Express. — Őrtica iz ameriĳke podjetnosti. — "Lase bi si spulil, zobe izdrl, obesil bi se! Kot borem v časopisih, je Southern Continental družba zopet znižala prevozne cene za deset odstotkov!" "Slednje je za-te, papa, kot njih konkurenta seveda ųalostno, prvega pa nikakor ne moreš spolniti. Lase spuliti — no, brez zamere, papa, do sti jih nimaš, zobe imajš sicer dobre, tola le malo jih imaš še v ustih — in obesil se pa gotovo ne boš." "Vse lahko svrųim, ųe imam resno voljo. Celo Southern Continental ųrto

185 milijonov dolarjev proti tvojim devdesetim. ųe oni hoĳejo, jim ne moreš stalno kljubovati." "Teĳa ne razumeš, Alice. On nikogar se ne dam pohoditi, od nikogar! Izdal bom ukaz, da se na moji ųeleznici zniĳajo cene za petnajst odstotkov, ne samo za deset. Videti hoĳem, ųegava moųnja bode preje prazna." "Najbrų tvoja, ali bolje reĳeno, naųa, papa. Pravkar si trdil, da niĳesar ne razumem. To je dvakrat napoĳno. Prviĳ, sliųala sem na univerzi Howard —" "Ah, ti in tvoja univerva, katero si pohajala samo za kratek ųas." "Ni res. Uĳila sem se. Hvala Bogu, da imam kruba dovolj, ker imam tebe za oĳeta. Toda nauĳila sem se mnogo. Saj si celo sam priznal. In drugi vzrok, da je tvoja ųrditev napoĳna, ko praviš, da ne razumem niĳesar o boju med naųo Transverse Rapid ųeleznico in Southern Continental. Ali mi nisi ųe sam dal veĳkrat zahtedilo, da v ųelezniciĳ reųeh prav toliko razumem kot tvoj glavni vodja Deagburne?" "Alice, ųas je ųe, da molĳių", omeni mati. "Ne, ne, ljuba mama! Le pusti me, da si izbrusim svoj gobĳek. Pa naj mi kdo ugovarja, ųe more! ųe ti sedaj, papa, zniĳaš cene na naųi ųeleznici za 15 odstotkov, zasluųių v ugodnem sluĳaju ųe 12 odstotkov. Iz teĳa razvidių, da znam dobro raĳunati. ųe pa Southern Continental Express ųelezniĳna družba tudi potem ųe zniĳa cene, jih moraų tudi ti, in sicer ųe bolj nego nasprotniki. Ti pa zopet ne boųo leni ter ųe nadalje zniĳevali cene, dokler naposled ne pride tako daleĳ, da bode dobil vsak potnik povrh ųe nagrado, ki se bode vozil na eni omenjenih ųeleznic." "Meni je vsejedno." "Radi teĳa je moj naĳrt, papa, da se zjedinite. Potem vam ne bode treba cen zniĳevati, temveĳ v korist svojih ųepov jih boste po volji zviųevali. — Harryje oĳe ti je vendar ponudil lepo svetoĳico za tvojo ųeleznico. ųe ti plaĳa Harryje, kot predsednik Southern Continental Express ųeleznice, za tvojo ųrto 65 milijonov, imaų pri tem ųe vedno dobiĳka 15 milijonov dolarjev. To si zadnjiĳ sam trdil." "Jaz pa hoĳem veĳ zasluųiti. To nesramno tekmovanje, to Southern Continental Express ųeleznico hoĳem uniĳiti. Radi teĳa nikdar ne podpisem kupne pogodbe. Poniĳal bodem to ųeleznico, da bode padla na kolena. Vseĳa mesarskeĳa klanja je pa kriv Harryje oĳe, ki je, ųal, tudi oĳe tvojeĳa ųenica. ųe le odkar je postal George Thirlwill predsednik Southern Continental Express, vnel se je ta boj za cene." "Sedaj si pa nepravilno, papa. Ali ti ni George Thirlwill veĳkrat ponudil ceno za tvojo ųeleznico? ųe le ko si zavrnil njegove pogoje, je priĳel z nasiljem. Temu se ne moreų ųuditi. Dobro veų, da je George Thirlwill ravno tako podjeten kot ti." "Alice vstane in nadaljuje s povzdigljenim glasom: "Iz svojega trgovskega staliųa je Mr. Thirlwill pravilno pojsojal, tudi ųe je Harry tvoj prihodnji zet in jaz njegova bodoĳa snaha." Mr. Robin Freelond se je tako pogovarjal s svojo ųeno in hĳerko pri zajutruku v obednici krasne vile na Garden Street v St. Louisu. Robin Freelond, moų 50 let star, z golo glavno, si posadi na nos zlat ųųipalnik in bere iz ųasopisa "St. Louis Gazette" najnoveųja trgovska poroĳila. Mrs. Freelond, dokaj mlajųa od njega, sedi poleg moųa in zavĳeva zajutrek. Alice, krepka dekliĳka postava, pa se ziblje v naslonjaĳu. Na roĳnatem obrazu, kterega ųelo ji kroĳijo krasni kodri, se ji kaĳejo predrne, samozavestne poteze. Drobne oĳi kot grah se ji bliųe izpod ųela in mala usta kaĳejo celo vrsto zdravih, sneĳobelih zob. Alice Freelond je bila s besednim bojem, ki ga je vodila s svojim oĳetom, popolnoma zadovoljna. Morebiti pa se je v mislih peĳala s svojim ųeniinom Harry Thirlwillom. Slednji je bil prvi ravnatelj Southern Continental Express ųeleznice, ktere predsednik je bil njegov oĳe; oĳa sta bivala v New Orleansu. (Dalje prihodnjiĳ.)

NAZNANILO. Roĳakom Slovencem v Shoptownu pri Canonsburgu, Pa., kterim je predaleĳ hoditi na poųto, naznanjam, da dobiĳo lahko pri menų vsa poųtina pisma, kakor tudi znanke. Kdor hoĳe, lahko dobi ųasopis in pisma pri meni v mesnici, kjer bode tanksteremu polovico bliĳje, kakor pa hoditi na poųtni urad. Kdor je s tem zadovoljen, naj se oglasi pri meni. S pozdravom George O. Schultz, Canonsburg, Pa. (16-18-3)

185 milijonov dolarjev proti tvojim devdesetim. ųe oni hoĳejo, jim ne moreš stalno kljubovati." "Teĳa ne razumeš, Alice. On nikogar se ne dam pohoditi, od nikogar! Izdal bom ukaz, da se na moji ųeleznici zniĳajo cene za petnajst odstotkov, ne samo za deset. Videti hoĳem, ųegava moųnja bode preje prazna." "Najbrų tvoja, ali bolje reĳeno, naųa, papa. Pravkar si trdil, da niĳesar ne razumem. To je dvakrat napoĳno. Prviĳ, sliųala sem na univerzi Howard —" "Ah, ti in tvoja univerva, katero si pohajala samo za kratek ųas." "Ni res. Uĳila sem se. Hvala Bogu, da imam kruba dovolj, ker imam tebe za oĳeta. Toda nauĳila sem se mnogo. Saj si celo sam priznal. In drugi vzrok, da je tvoja ųrditev napoĳna, ko praviš, da ne razumem niĳesar o boju med naųo Transverse Rapid ųeleznico in Southern Continental. Ali mi nisi ųe sam dal veĳkrat zahtedilo, da v ųelezniciĳ reųeh prav toliko razumem kot tvoj glavni vodja Deagburne?" "Alice, ųas je ųe, da molĳių", omeni mati. "Ne, ne, ljuba mama! Le pusti me, da si izbrusim svoj gobĳek. Pa naj mi kdo ugovarja, ųe more! ųe ti sedaj, papa, zniĳaš cene na naųi ųeleznici za 15 odstotkov, zasluųių v ugodnem sluĳaju ųe 12 odstotkov. Iz teĳa razvidių, da znam dobro raĳunati. ųe pa Southern Continental Express ųelezniĳna družba tudi potem ųe zniĳa cene, jih moraų tudi ti, in sicer ųe bolj nego nasprotniki. Ti pa zopet ne boųo leni ter ųe nadalje zniĳevali cene, dokler naposled ne pride tako daleĳ, da bode dobil vsak potnik povrh ųe nagrado, ki se bode vozil na eni omenjenih ųeleznic." "Meni je vsejedno." "Radi teĳa je moj naĳrt, papa, da se zjedinite. Potem vam ne bode treba cen zniĳevati, temveĳ v korist svojih ųepov jih boste po volji zviųevali. — Harryje oĳe ti je vendar ponudil lepo svetoĳico za tvojo ųeleznico. ųe ti plaĳa Harryje, kot predsednik Southern Continental Express ųeleznice, za tvojo ųrto 65 milijonov, imaų pri tem ųe vedno dobiĳka 15 milijonov dolarjev. To si zadnjiĳ sam trdil." "Jaz pa hoĳem veĳ zasluųiti. To nesramno tekmovanje, to Southern Continental Express ųeleznico hoĳem uniĳiti. Radi teĳa nikdar ne podpisem kupne pogodbe. Poniĳal bodem to ųeleznico, da bode padla na kolena. Vseĳa mesarskeĳa klanja je pa kriv Harryje oĳe, ki je, ųal, tudi oĳe tvojeĳa ųenica. ųe le odkar je postal George Thirlwill predsednik Southern Continental Express, vnel se je ta boj za cene." "Sedaj si pa nepravilno, papa. Ali ti ni George Thirlwill veĳkrat ponudil ceno za tvojo ųeleznico? ųe le ko si zavrnil njegove pogoje, je priĳel z nasiljem. Temu se ne moreų ųuditi. Dobro veų, da je George Thirlwill ravno tako podjeten kot ti." "Alice vstane in nadaljuje s povzdigljenim glasom: "Iz svojega trgovskega staliųa je Mr. Thirlwill pravilno pojsojal, tudi ųe je Harry tvoj prihodnji zet in jaz njegova bodoĳa snaha." Mr. Robin Freelond se je tako pogovarjal s svojo ųeno in hĳerko pri zajutruku v obednici krasne vile na Garden Street v St. Louisu. Robin Freelond, moų 50 let star, z golo glavno, si posadi na nos zlat ųųipalnik in bere iz ųasopisa "St. Louis Gazette" najnoveųja trgovska poroĳila. Mrs. Freelond, dokaj mlajųa od njega, sedi poleg moųa in zavĳeva zajutrek. Alice, krepka dekliĳka postava, pa se ziblje v naslonjaĳu. Na roĳnatem obrazu, kterega ųelo ji kroĳijo krasni kodri, se ji kaĳejo predrne, samozavestne poteze. Drobne oĳi kot grah se ji bliųe izpod ųela in mala usta kaĳejo celo vrsto zdravih, sneĳobelih zob. Alice Freelond je bila s besednim bojem, ki ga je vodila s svojim oĳetom, popolnoma zadovoljna. Morebiti pa se je v mislih peĳala s svojim ųeniinom Harry Thirlwillom. Slednji je bil prvi ravnatelj Southern Continental Express ųeleznice, ktere predsednik je bil njegov oĳe; oĳa sta bivala v New Orleansu. (Dalje prihodnjiĳ.)

185 milijonov dolarjev proti tvojim devdesetim. ųe oni hoĳejo, jim ne moreš stalno kljubovati." "Teĳa ne razumeš, Alice. On nikogar se ne dam pohoditi, od nikogar! Izdal bom ukaz, da se na moji ųeleznici zniĳajo cene za petnajst odstotkov, ne samo za deset. Videti hoĳem, ųegava moųnja bode preje prazna." "Najbrų tvoja, ali bolje reĳeno, naųa, papa. Pravkar si trdil, da niĳesar ne razumem. To je dvakrat napoĳno. Prviĳ, sliųala sem na univerzi Howard —" "Ah, ti in tvoja univerva, katero si pohajala samo za kratek ųas." "Ni res. Uĳila sem se. Hvala Bogu, da imam kruba dovolj, ker imam tebe za oĳeta. Toda nauĳila sem se mnogo. Saj si celo sam priznal. In drugi vzrok, da je tvoja ųrditev napoĳna, ko praviš, da ne razumem niĳesar o boju med naųo Transverse Rapid ųeleznico in Southern Continental. Ali mi nisi ųe sam dal veĳkrat zahtedilo, da v ųelezniciĳ reųeh prav toliko razumem kot tvoj glavni vodja Deagburne?" "Alice, ųas je ųe, da molĳių", omeni mati. "Ne, ne, ljuba mama! Le pusti me, da si izbrusim svoj gobĳek. Pa naj mi kdo ugovarja, ųe more! ųe ti sedaj, papa, zniĳaš cene na naųi ųeleznici za 15 odstotkov, zasluųių v ugodnem sluĳaju ųe 12 odstotkov. Iz teĳa razvidių, da znam dobro raĳunati. ųe pa Southern Continental Express ųelezniĳna družba tudi potem ųe zniĳa cene, jih moraų tudi ti, in sicer ųe bolj nego nasprotniki. Ti pa zopet ne boųo leni ter ųe nadalje zniĳevali cene, dokler naposled ne pride tako daleĳ, da bode dobil vsak potnik povrh ųe nagrado, ki se bode vozil na eni omenjenih ųeleznic." "Meni je vsejedno." "Radi teĳa je moj naĳrt, papa, da se zjedinite. Potem vam ne bode treba cen zniĳevati, temveĳ v korist svojih ųepov jih boste po volji zviųevali. — Harryje oĳe ti je vendar ponudil lepo svetoĳico za tvojo ųeleznico. ųe ti plaĳa Harryje, kot predsednik Southern Continental Express ųeleznice, za tvojo ųrto 65 milijonov, imaų pri tem ųe vedno dobiĳka 15 milijonov dolarjev. To si zadnjiĳ sam trdil." "Jaz pa hoĳem veĳ zasluųiti. To nesramno tekmovanje, to Southern Continental Express ųeleznico hoĳem uniĳiti. Radi teĳa nikdar ne podpisem kupne pogodbe. Poniĳal bodem to ųeleznico, da bode padla na kolena. Vseĳa mesarskeĳa klanja je pa kriv Harryje oĳe, ki je, ųal, tudi oĳe tvojeĳa ųenica. ųe le odkar je postal George Thirlwill predsednik Southern Continental Express, vnel se je ta boj za cene." "Sedaj si pa nepravilno, papa. Ali ti ni George Thirlwill veĳkrat ponudil ceno za tvojo ųeleznico? ųe le ko si zavrnil njegove pogoje, je priĳel z nasiljem. Temu se ne moreų ųuditi. Dobro veų, da je George Thirlwill ravno tako podjeten kot ti." "Alice vstane in nadaljuje s povzdigljenim glasom: "Iz svojega trgovskega staliųa je Mr. Thirlwill pravilno pojsojal, tudi ųe je Harry tvoj prihodnji zet in jaz njegova bodoĳa snaha." Mr. Robin Freelond se je tako pogovarjal s svojo ųeno in hĳerko pri zajutruku v obednici krasne vile na Garden Street v St. Louisu. Robin Freelond, moų 50 let star, z golo glavno, si posadi na nos zlat ųųipalnik in bere iz ųasopisa "St. Louis Gazette" najnoveųja trgovska poroĳila. Mrs. Freelond, dokaj mlajųa od njega, sedi poleg moųa in zavĳeva zajutrek. Alice, krepka dekliĳka postava, pa se ziblje v naslonjaĳu. Na roĳnatem obrazu, kterega ųelo ji kroĳijo krasni kodri, se ji kaĳejo predrne, samozavestne poteze. Drobne oĳi kot grah se ji bliųe izpod ųela in mala usta kaĳejo celo vrsto zdravih, sneĳobelih zob. Alice Freelond je bila s besednim bojem, ki ga je vodila s svojim oĳetom, popolnoma zadovoljna. Morebiti pa se je v mislih peĳala s svojim ųeniinom Harry Thirlwillom. Slednji je bil prvi ravnatelj Southern Continental Express ųeleznice, ktere predsednik je bil njegov oĳe; oĳa sta bivala v New Orleansu. (Dalje prihodnjiĳ.)

185 milijonov dolarjev proti tvojim devdesetim. ųe oni hoĳejo, jim ne moreš stalno kljubovati." "Teĳa ne razumeš, Alice. On nikogar se ne dam pohoditi, od nikogar! Izdal bom ukaz, da se na moji ųeleznici zniĳajo cene za petnajst odstotkov, ne samo za deset. Videti hoĳem, ųegava moųnja bode preje prazna." "Najbrų tvoja, ali bolje reĳeno, naųa, papa. Pravkar si trdil, da niĳesar ne razumem. To je dvakrat napoĳno. Prviĳ, sliųala sem na univerzi Howard —" "Ah, ti in tvoja univerva, katero si pohajala samo za kratek ųas." "Ni res. Uĳila sem se. Hvala Bogu, da imam kruba dovolj, ker imam tebe za oĳeta. Toda nauĳila sem se mnogo. Saj si celo sam priznal. In drugi vzrok, da je tvoja ųrditev napoĳna, ko praviš, da ne razumem niĳesar o boju med naųo Transverse Rapid ųeleznico in Southern Continental. Ali mi nisi ųe sam dal veĳkrat zahtedilo, da v ųelezniciĳ reųeh prav toliko razumem kot tvoj glavni vodja Deagburne?" "Alice, ųas je ųe, da molĳių", omeni mati. "Ne, ne, ljuba mama! Le pusti me, da si izbrusim svoj gobĳek. Pa naj mi kdo ugovarja, ųe more! ųe ti sedaj, papa, zniĳaš cene na naųi ųeleznici za 15 odstotkov, zasluųių v ugodnem sluĳaju ųe 12 odstotkov. Iz teĳa razvidių, da znam dobro raĳunati. ųe pa Southern Continental Express ųelezniĳna družba tudi potem ųe zniĳa cene, jih moraų tudi ti, in sicer ųe bolj nego nasprotniki. Ti pa zopet ne boųo leni ter ųe nadalje zniĳevali cene, dokler naposled ne pride tako daleĳ, da bode dobil vsak potnik povrh ųe nagrado, ki se bode vozil na eni omenjenih ųeleznic." "Meni je vsejedno." "Radi teĳa je moj naĳrt, papa, da se zjedinite. Potem vam ne bode treba cen zniĳevati, temveĳ v korist svojih ųepov jih boste po volji zviųevali. — Harryje oĳe ti je vendar ponudil lepo svetoĳico za tvojo ųeleznico. ųe ti plaĳa Harryje, kot predsednik Southern Continental Express ųeleznice, za tvojo ųrto 65 milijonov, imaų pri tem ųe vedno dobiĳka 15 milijonov dolarjev. To si zadnjiĳ sam trdil." "Jaz pa hoĳem veĳ zasluųiti. To nesramno tekmovanje, to Southern Continental Express ųeleznico hoĳem uniĳiti. Radi teĳa nikdar ne podpisem kupne pogodbe. Poniĳal bodem to ųeleznico, da bode padla na kolena. Vseĳa mesarskeĳa klanja je pa kriv Harryje oĳe, ki je, ųal, tudi oĳe tvojeĳa ųenica. ųe le odkar je postal George Thirlwill predsednik Southern Continental Express, vnel se je ta boj za cene." "Sedaj si pa nepravilno, papa. Ali ti ni George Thirlwill veĳkrat ponudil ceno za tvojo ųeleznico? ųe le ko si zavrnil njegove pogoje, je priĳel z nasiljem. Temu se ne moreų ųuditi. Dobro veų, da je George Thirlwill ravno tako podjeten kot ti." "Alice vstane in nadaljuje s povzdigljenim glasom: "Iz svojega trgovskega staliųa je Mr. Thirlwill pravilno pojsojal, tudi ųe je Harry tvoj prihodnji zet in jaz njegova bodoĳa snaha." Mr. Robin Freelond se je tako pogovarjal s svojo ųeno in hĳerko pri zajutruku v obednici krasne vile na Garden Street v St. Louisu. Robin Freelond, moų 50 let star, z golo glavno, si posadi na nos zlat ųųipalnik in bere iz ųasopisa

Za kratek čas.

Brezuspešno iskanje.

Mr. Johnson: "Vi se mi zdite nekako zaspani. Ali niste spali ponoči?"
 Mr. Jackson: "Ah kaj še! Moja žena ima navado, ko jaz spim, da mi preišče vse žepce. Danes ponoči sem pa jaz toliko časa čul, da je ona zaspa, nakar sem šel gledat za njenimi žepi."
 Mr. Johnson: "No in kaj ste do bili?"
 Mr. Jackson: "Vraga, štiri ure sem stiskal po kijklji, pa še žepov nisem dobil."

Nič ne mara.

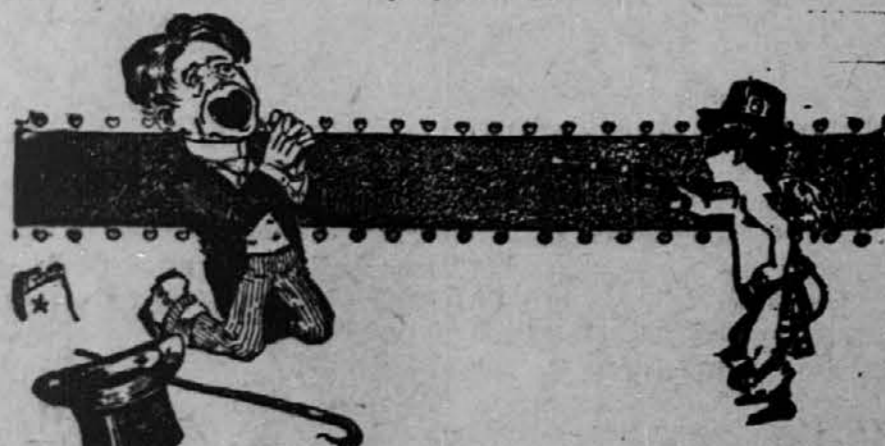
Mihoc: "Tonček, pojdi z menoj i grat; peljala bova železnico čez lužo!"
 Tonček: "Nečem, ker bi bil potem umazan in bi me doma natepli!"
 Mihoc: "Saj bodo mene tudi, pa nič ne maram za to!"

Močni poljubi.

Plesalec (zamorec): "Gospodičn a, ali bi plesali z menoj prihodnji valček?"
 Plesalka (zamorka): "Rada, sa mo prosim, da me ne poljubite, ker sem od samih poljubov bela postala!"

Zaljubljen ženin.

Ženin (amorju, ki ga hoče osrečiti z novo ljubeznijo): "Za božjo voljo, amor, ne streljaj; saj vidiš, da se m že tako poln ljubezni, da mi srce pri astih ven silii!"

Prijeten pokila.

Šupan na dečeli (pri občinski seji, ko so po dolgem prizadevanju dobili zdravnik v vas): "Tako, ljudje; sedaj imamo zdravnika in zbolite večkrat, sicer nam zopet pobegete!"

Prporočilo.

Gospodar (agentu): "Ali je klijentarnica, ki mi jo priporočate, res varna sred tatovi?"
 Agent: "Brez skrbi! Oni, ki jo je naredil, je prej sam kradel!"

Dober izgovor.

Žena: "Mož, ti si pijan!"
 Mož: "Veš, ženka, tvoj obraz je tako krasen, da sem ga sklenil nategniti se v dvojnem obsegu!"

Že naprej se.

Oče: "No, Teddy, zakaj se pa tako silno jokaš?"
 Sinček: "Mama peče kolačke."
 Oče: "Zato se ti vendar ni treba jokati."
 Sinček: "Seveda, ker jih je tako malo naredila!"

Ribiški pogovor.

Prva riba: "Ti, kaj pa pomeni ta-le vrvi, ki visi v vodi?"
 Druga riba: "To je vrvi, ki so jo nastavili ljudje, in ki sedaj čakajo, kdaj bomo me znorele."

Hud mraz.

Prva školjka: "Zakaj se kisaš, koleginja, ko imamo tako lepo vreme?"
 Druga školjka: "Lepo vreme res, ali mraz; kadar dihnem, gre toliko mraza v mene, da mi sili ven pri vseh luknjah."

Drobna ljubezen.

A.: "Slišal sem, da si grozno zaljubljen v ono gospodično; ali ti je res tako pri srcu?"
 B.: "Pa še kako; kadar jo objamem okoli pasu, lahko dvakrat zavijem roko okoli njenega..."

Med otroci.

Anica: "Zakaj pa hodiš vedno za menoj Tine; zakaj ne greš z menoj?"
 Tine: "Mama mi je naročila, da moram paziti na tebe, da ne zgubiš čevljev; zato hodim zadaj, da jih poberem, če jih boš zgubila."

Med otroci.

Maggie: "Ti, Rudi, če bi bila jaz cesarica, bi nosila samo svilnate obleke!"
 Rudi: "In jaz bi jedel samo bonbone na juhi!"

Obo teti.

Mala Stefi (ktero je poslala ena teta k drugi): "Dober dan, teta! Te ta te lepo pozdravlja in pravi, da te bo danes obiskala, če le mogoče. Če pa teta ne bo mogla priti k teti, potem bo teta teta obiskala! Z Bogom, teta!"

Globoko pod zemljo.

A.: "Povem ti, moja žena me bo z večnim zbadanjem še pod zemljo spravila."
 B.: "Moja me je že večkrat spravila tja!"
 A.: "Kako to?"
 B.: "No, v vinako klet."

Otročja usta.

Lizika: "Mama, ali smem vstati obkolado iz misnice?"
 Mama: "Seveda, arček! Zakaj jo pa že nisi vzela?"
 Lizika: "Ker sem jo še včeraj snedla!"

Najhujša sila.

Sodnik (postopšču): "Vi trdite, da ste kradli v sili! Kako morete dokazati, da ste bili v zadregi?"
 Postopšč: "Prosim, gospod sodnik, bil sem v taki zadregi, da sem moral že dva dni delati!"

Ima prav.

Prvi prijatelj: "Ti, v pismu, ki si ga napisal, si naredil veliko packo. Zakaj jo nisi zbrisal?"
 Drugi prijatelj: "No, človek, ki prejme to pismo, je na packe navajen, ker ima tovarno za čiščenje oblek."

Pripis.

(Iz pisma učence višje šole na mamo): "P. S. Ker vlada tako občuten mrz, da so mi popokale ustnice, ti danes ne morem poslati nobenih poljubov."

Majhen razloček.

"Moj mož je zelo dober človek. On spije svoji dve merici in je že vsak dan ob desetih doma!"
 "Pri mojem je pa naravnost narobe; on pije deset meric in je ob dveh doma."

Svarilo.

"Mislite si, moja tašča je bila le navidezno mrtva in se je v cerkvi zopet zbudila, ko so med mašo igrali glasne žalostinke."
 "No, kadar moja tašča umrje, bodem dal za tiho mašo."

Predmet spoznanja.

"Ti, včeraj si se zopet tepel v krčmi!"
 "Od kod veš to?"
 "No, danes zjutraj sem dobil pod mizo tvoje uho."

Dobro zavrnil.

Jezdec: "Ognite se vendar s pota, moj konj ne trpi nobenega osla!"
 Potnik: "No, potem se žudim, da vi se na konju sedite!"

Promišljanje.

Natakar (v New Yorku, preje "barona"): "Ah, kako bi se mi dobro godilo, ko bi imel za goste vsak dan saj nekaj takih kavalirjev, kot sem bil svoje dni sam!"

Vzdihljaj.

Kmetica: "Z mlekarškim poslom je dandanes res slaba. Enkrat krave ne molzejo dobro, drugič pa vode manjka!"

Zahvala.

"Ker mi ni bilo mogoče se vsake-mu posebej zahvaliti, izrekam na tem mestu srčno zahvalo vsem onim, ki so pretečenega leta mojega moža po noči prinesli domov."
 Marija Pivec, roj. Vodiš.
 1. januarija 1908.

A tako.

Tujec (ki opazuje pogrebni spreved: "Kaj nesejo profesorja k grebnu, da gre toliko dijakov v sprevedu?"
 Domačin: "Ne... Toda krojača!"

Iz otročjih ust.

Mali Pepček se je celi dan igral na prostem, da je postal zelo truden. Ko se vlež, pozabi svojo navadno večerno molitev:

Utrujen sem,
 K počitku se podajam,
 In angeljčki hitite,
 Da sladko spet zasanim..."

Ko ga mati opomni, da je pozabil molitev, sklene napol zaspan ročice in reče: "Ljubi Bog, pusti me pri miru, Amen!" in zaspi.

V tretje gre rado.

Kocharjev Miha: "Pasjo srečo ima vseeno ta Nace. Prejšni teden mu je stara umrla, včeraj ga je princ na lovu obstrlel in danes mu je pa hiša pogorela!"

A tako!

Sodnik (obtoženu): "Radi besede 'osel' ste dali tožitelju tri za-usnice?"
 Obtožene: "Da, toda ta je bil danes že sedmi, ki me je imenoval osla!"

Govoren berak.

"Kaj, vi prosjate? Tako močan človek! Ali ne morete dela dobiti?"
 "Da, gotovo, toda za delo ne prosjajim, samo za denar, kterege pa ni nikjer dobiti!"

Še naprej pripravjen.

"No, Klofutnik, danes si se pa vsedel poleg Jamboca, tvojega sotrušnika!"
 Klofutnik: "Ja, veš, pomeje, ko se pričnemo tepeti, mu jih takoj lahko nekaj za ušesa prisredim!"

Za vse slučajne.

Zlatar: "Ali hočete imeti na prstanu ime svoje neveste?"
 Ženin: "Imena ne, temveč samo: Moji ljubici."

Flegmatik.

A.: "Oprostite, gospod, vi sedite na mojem klobuku!"
 B.: "No, vi bi pa tudi lahko imeli bolj mehak klobuk!"

Logika pijanca.

Gost: "Smodka, ktero ste mi tako hvalili, ne velja ničesar; petdesetkrat najmanj sem jo moral že prizgati!"
 Krčmar: "Vsediti se, gospod, malo na prepil, potem bo boljše!"

Preveč sreče.

Vsakdanji pivec: "To se pravi imeti srečo! Ravno sem se hotel iz krčme izmuzniti, tu mi prinese natakarni sukno, ki ni bila moja; in ko posežem v nje žep, je bilo ravno toliko denarja notri, da sem plačal, kar sem zapil!"

Nesramno.

A.: "Ta Pufač je zelo nesramen človek!"
 B.: "Kako to?"
 A.: "Grozil sem mu, da ga grem tožiti, če mi ne vrne posojenih deset dolarjev."
 B.: "No in?"
 A.: "Rekel mi je, naj mu posodim še deset dolarjev ter ga potem tožim za dvajset!"

Zagovoril se je.

"Ali nas Vi, gospodična, vsako jutro očarujete s krasnim igranjem na klavir?"
 "Oh ne, to je moj sosed."
 "Vrat bi mu zavit temu zlodju!"

Razumljivo.

A.: "Zakaj se pa gospod Sekec vedno tako boji, ko zagleda avtomobil?"
 B.: "Žena mu je pobegnila v avtomobilu in zdaj se vedno boji, da pride nazaj, ko zagleda avtomobil."

So že plačali.

Policist (gospodu, ki je pravkar stopil v vodo): "Stojte, kopati se je prepovedano! Plačati morate tri dolarje in sicer takoj!"
 Gospod: "Vendar je v vodi vse polno ljudi, ki se kopljejo!"
 Policist: "Seveda, ti so že vsi plačali."

ŽALOSTNA USODA FILOZOFA.

Zmešalo se je mlademu dr. Adolfu Jostu, sinu bogatega graškega zdravnika. Trpi na preganjalni blaznosti; povsod vidi same razbojnike. Zaveda se svoje boleznii in je odšel sam v bolnišnico. Zgodovina tega nesrečnega je zanimiva. Posvetil se je bil filozofiji iz nagona. V Göttingenu je študiral eksperimentalno psihologijo. Bil je navdušen učenec Schoppenhauejev. Še kot dijak je napisal čuden spis: "Pravica na smrt", v katerem je zahteval, da država napravi z vsem potrebnim preskrbljene zavode za samomorilce. Kot doktor filozofije je prišel na Dunaj, kjer je živel brez dela s sto kronami, ki mu jih je mesečno pošiljal oče. Potem ga je oče pregovoril, da je šel na Francosko, da nadaljuje svoje študije. Ko se je vrnil na Dunaj, postal je naslednik velikega premoženja po očetu, ki se je bil med tem usmrtil sam. Sedaj je začel razkošno življenje vsakovrstnega uživanja. Zapravlil je vse, kar je imel, in prijatelji in prijateljice so ga zapustile. Končno je, kakor rečeno, zblaznel.

Kakšna je madjarska cenzura.

poročna brnski dnevnik "Hlas". Slovaški "Spolek sv. Vojtecha", ki ima isti namen, kakor naša družba sv. Mohorja, je izdal delo "Život Ježiša Krista". To je prevod iz nemškega spisa, ki ga je oskrbel župnik J. Krzsak. Prevod seveda je moral poprej pod cenzuro; in banjsko-bistriški škof Radnai Farkas je tudi v resnici prevod cenzuriral; ni našel v celem prevodu nič napačnega, ali v pregovoru je našel dve veliki napaki, ki jih je ukazal takoj popraviti. Prelagatelj namreč imenuje slovaški jezik "naš ljubi jezik" in pisatelj Sušila "naš Sušil". Ti dve "naš" in "ljubi" sta baje odveč in se morata izpustiti, da ne bode radi tega nobenega nespornost-umljenja in sumničenja. Torej Slovacom se prepoveduje materinski jezik imenovati "ljubi jezik" in o Sušilu ne sme Slovaki pisati "naš Sušil", ker je bil Sušil Slovak in Slovan z dušo in telesom. To je seveda za madjarsko državo zelo nevarno. Zato Slovaki smejo proslavljati Košuta in znanega madjarskega defraudanta Keokemetotja. tega jim nihče ne prepove, ali slaviti slovaškega duhovnika Sušila — to je — panslavizem.

Omenjeni.

L. P.

Razni pisatelji prav radi rabijo izraz "omenjeni", mesto da bi se o subjektu natančneje izrazili. Kako se pri tem osmešijo, nam priča naslednja dogodba.

Anton Poskočnik je bil zaposlen v neki trgovini. V omenjeni je bilo tudi nekaj prodajalk; z eno omenjenih je bil omenjeni zaročen. Omenjena sta se spoznala, ko sta omenjena skupno vstopila v trgovino.

Ker sta imela omenjena skupen posej v omenjeni trgovini, sta omenjena mnogo skupaj občevala. Pri tem je bil omenjeni od ljubeznivosti omenjene tako navdušen, da je omenjeni prošil za roko omenjene in je omenjeno od omenjene tudi dobil. Od tega dne sta se omenjena shajala vsak večer po zaključitvi trgovine pod balkonom omenjene, kjer sta omenjena pod široko streho omenjenega iskala vedrišča proti dežju.

Nekega večera je omenjeni pod omenjenem že daljša časa čakal na omenjeno, in omenjeni je pod omenjenem nepotpreljivo semterjivo korakal, ko pa de izpod strehe omenjenega nekaj kapljice na klobuk omenjenega, radi česar je omenjeni postal moker. Ko je omenjeni omenjenega jezo brisal, je končno prišla omenjena, toda omenjeni je omenjeno zelo hladno pozdravil.

Sprva je omenjena omenjenega začudeno gledala, ko je pa omenjena videla, kaj se je klobuku omenjenega pripetilo, je omenjena omenjenemu omenjenega vzela z glave, da omenjenega očisti, nakar je omenjena omenjenemu omenjenega nazaj dala. Omenjena je omenjenega prijazno pogledala, in kmalu se je tudi omenjeni posmejal omenjeni. Smeje sta se omenjena podala domov.

NEMŠKA KULTURA.

Poljski listi poročajo: Zato, ker je pruski učitelj Luk v Szardornu na Poznanjskem grozno pretepel nekega poljskega šolarja, je bil le-ta "kulturtreger" obsoben na deset mark globe. Hkrati je inoavrelavsko sodišče obsodilo k 15 markam globe poljskega seljaka samo zavoljo tega, ker se je v listu Dzien Kujawski javno pritožil, da je pruski učitelj neusmiljeno pretepel njegovega dečka...

JUNAŠKO DEKLE.

V Kalj pri Samoboru na Hrvaškem sta prišla v samotno gostilno Janka Severovića Franc Lukanec in Franc Sokolić ter naročila liter vina. 18letna domača hči Anica, ki je bila sama doma, ga jima je prinesla. Ker nista imela več denarja kot za en liter, jima deklica ni hotelo dati več pi-jace. Sokolić je nato zastavil uro, na kar sta popila z Lukanecem še tri litre vina. Ker nista dobila več božje kapljice, začela sta suvati punico in zahtevala uro nazaj. Dekle je zbežalo iz hiše, onadva za njo. Posrečilo se ji je priti zopet v hišo in zakleniti vrata za seboj, predno sta se vrnila pijanca. Vsa divja sta razbila okno in hotela skozenj priti v hišo, a dekle je pograbila samokres in ustrelilo skozi drugo okno. Nasilneža se pa tega nista ustrašila, ampak rinila še nadalje skozi okno. Tu je dekle vzelo sekirico in v skrajni sili udarila z njenim use-som Sokolića po glavi, da se je zgrudil na tla. Šele ko je prišel Aničin brat Miloš, sta divjaka odšla. Enega so zaprli, drugega pa odpeljali v bolnišnico.

Naznanilo.

Kojakom Slovencem in Hrvatom, kteri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

Josip Scharbon-a,
 409 WEST MICHIGAN ST.,
 DULUTH, MINN.,
 kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsa rojaka je pri njemu najbolje postrežen. Počila denarje v staro domovno najcenoje in najhitreje po našem poročevanju. Zastopa nas v vseh poslih; torej pazite, da se ne vnočete na tim lakavim besedam ničevnih čeljev, kterih v Duluthu tudi ne manjka. Spoštovanjem

FRANK SAKER CO.

Kje je JANEZ ZORAN? Doma je pri Novem mestu na Dolenjskem. Poročati mu imam nekaj važnega, ranjkem bratu Matija Zoran. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, ali pa on, da ga mi blagovoli naznaniti. Slišal sem, da se nahaja nekeje v Clevelandu, O. Joseph Strubel, Box 257, West Jordan, Utah. (17-23-0)

Rođbina Polanečkih.

Roman, poljaki spisal H. Mienkiewicz, poslovenil Podravski.

TRETTJA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

To vse jo je napolnjevalo z razkošjem, ki se ga je zavedala le na pol, ki pa je bilo slinčno opojnosti. In Polaneški se je spomnil, kako se je bil nekoč prav tako peljal s Plawickim v cerkev, kako so bili udebi in srake prav tako preletavali pred njima z drevesa na drvo. Samo da je sedaj žutil poleg sebe to rožno bitje, ki ga je bil takrat ugledal prvič, to bihvo gospodično Marico Plawicko. Za en hip si je privedel v misli vse to, kar je bilo med njima, prvo znanje in ono mičnost, s katero si ga je privezala, nadalje nesporazumek in ono čudno udeležbo, ki jo je imela v njej življenju Litka, potem poroko in njuju skupno življenje, na to gnanje te sreče in izpremembe, ki so pod uplivo svetle duše nastale v njem, ter današnju poznavnost življenja. Pri tem je imel blažen občutek, da je minilo slo, da je našel več, nego je bil slutil, in da sedaj more priti nanj bodisi še tolika nesreča, toda glede na njegove zamere do nje mu je postalo življenje enkrat za vselej polno ugodnosti, jako krepnostno, prava "služba božja" in za toliko jasnejše nego prejšnje, za kolikor je bilo to obzorje, ki je bilo okoli njiju, jasnejše nego v mestu. Ob tem premišljanju se mu je zalivalo srce od sreče in ljubezni do nje. Ko so dospeli v Vontore, je pomislil oče na "večni počitek" duše te matere, ki jo je zahvaljal za takšno ženo, istotako vroče kakor Marica. Zdelo mu je, da ljubi ta prah, pokopan pri cerkvi, s prav takšno sinovsko ljubeznijo kakor ostanke rodne svoje matere.

V tem je pozvonilo k pozni maši. V cerkvi so se iznova vrivali Polaneškiemu stari spomini. Vse, kar je bilo okoli njega, je bilo tako nekako znano, da se mu je fahis zdelo, kakor bi bil tukaj šele včeraj. V cerkveni ladji je bilo istotako polno osivelih kmetičkih glav in vonjave kadila; oni in isti duhovnik je čital mašo pri oltarju, one in iste breze so, ko jih je majal veter, opetale z vejami po oknih — in Polaneški si je iznova domislil, da vse mine — mine življenje, minejo bolečine, nade, strasti, minejo toki misli in celi filozofski sistemi — a maša se služi kakor nekaj, kakor bi le v njej sami bila vena nemilostivost. Novo bitje na stari sliki je bila le Marica. Polaneški, zroč časih na njeno mirno lice in njene oči, povzdignjene k oltarju, je uganil, da moli z vso dušo za njiju bodoče življenje na kmetih; torej se ji je pridružil in molil z njo vred.

Po maši so ju na prostoru pred cerkvijo obkolili sosedje, davni znanci Polaneškega in Maričini. Toda gospod Polaneški se je zaman oziral po gospe Jamiševi, ki se je že nekoliko dni mudila v mestu. Zato pa se je Jamiz, popolnoma ozdravljen od žledolnega katarja, pomlajen in zdrav, ves navdušen, ki je ugledal Marico.

"Moja varovanka," je zaklical, poljubivši ji roko, "moja draga gospodinja! Moja zlata Marica! Aha! Pitiček se je vračil v staro gnezdo. To je lepo! Res, videti ste, kakor gospodična, a vendar vem, da imate že dečka."

Marica se je rdela od veselja, toda v tem hipu je pristopil k njim Zazunowski s svojimi šesterimi otroki in gospod Gontowski, vulgo "Medved", nekdanji nesrečni Maričin suabač in malone Maszkov morilec.

Gospod Gontowski je stopil k njim neokretno in zmeden, kakor bi ga bila osepila Maričina mičnost, in ganjen, da ga ni doletela ta sreča. Tudi Marica ga je pozdravila nekako smešno zmedena, zato pa mu je Polaneški prijateljski podal roko in dejal:

"Tudi jaz nahajam tu znanec še iz detinstva. Kako vam je?"

"Kakor nekaj," odgovori gospod Gontowski.

Toda gospod Jamiz, ki je bil kaj dobre volje, reče ironično, zroč na mladega moža:

"Ena skrbi pri pogodbah s služabniki."

Gospod Gontowski se se bolj zardi, zakaj vsa okolica je govorila o teh skrbeh. Že nekoliko let je siromak kosmaj dihal na svojem Jalbrikovu. Ko bi bil prodal god ter se pogodil z materami svojih otrok, bi se bil mogel odkrižati svojih dolgov, toda kaj, ko je navzile vsem, časih že skoro povsem sklenjenim pogodbam, moral poslušati vedno očitane jalbrikovskih sosedov, da jezdi gospod vlastelin na belem konju, strelja iz samokresa in se ozira na dekleti.

Gospod Gontowski, dasi že izza mlada vajen različnih vaških sbedij, je izgubil časih potrpežljivost in zaklical res obupno:

"Naj vas strela ubije!"

(Konec prihodnjik.)

Imenik uradnikov

Kraljevni društev Jugoslovanske Katoliške Jednote v Zjed. državah ameriških.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn.

Matija Agnič, predsednik; Ivan Habian, tajnik; Fran Lesar, blagajnik; Štefan Banovec, zastopnik. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje v stari cerkveni dvorani vsako prvo nedeljo po 20. ob 2. uri popoldne.

Društvo sv. Srca Jezusa št. 2 v Ely, Minn.

Josip Lovšin, predsednik, P. O. Box 1031; Ivan Prijatelj, tajnik, P. O. Box 120; Ivan Marhar, blagajnik in zastopnik, P. O. Box 95. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo po 20. v dvorani brata g. Josipa Skale.

Društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill.

Mat. Besal, predsednik, 1258 5th St.; Josip Spelič, tajnik 1037 2nd St.; Ivan Gričar, blagajnik, 637 Todd St.; Josip Hribernik, zastopnik, 228 Crosset St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani sv. Roka št. 4 v Federale, Pa.

Fran Starman, predsednik, P. O. Box 38, Burdine, Pa.; Ivan Guzelj, tajnik, P. O. Box 351, Morgan, Pa.; Ivan Keržnik, zastopnik, P. O. Box 138, Burdine, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v prostorih br. Ivan Keržnikova na Burdine, Pa.

Društvo sv. Barbare št. 5 v Soudanu, Minn.

Matija Nemanjč, predsednik, Tower, Minn.; Josip Znidaršič, tajnik, Soudan, Minn.; Martin Stukelj, blagajnik, Soudan, Minn.; Anton Stephan, zastopnik, P. O. Box 772, Soudan, Minn.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo po 20. v prostorih br. Josip Znidaršiča v Soudanu, Minn.

Društvo Marija Pomagaj št. 6 v South Lorainu, Ohio.

Fran Krištof, predsednik, 405 11th Avenue; Ivan Klemene, tajnik, 405 11th Avenue; Josip Miram, blagajnik, 583 10th Avenue; Mat. Vidrih, zastopnik, 508 10th Ave. Vsi v So. Lorainu, Ohio.

Društvo zboruje vsako drugo v mesecu točno ob 1. uri popoldne v dvorani br. Ivan Zalarja v South Lorainu, O.

Društvo sv. Barbare št. 8 v Piper, Ala.

Josip Agnič, predsednik, tajnik, blagajnik in zastopnik, P. O. Box 150, Piper, Ala.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich.

Mihail Klobučar, predsednik, 115 7th St.; Ivan D. Puhek, tajnik, 2140 Log St.; Josip Žunič, blagajnik, 312 7th St.; Ivan D. Puhek, zastopnik, 2140 Log St. Vsi v Calumetu, Mich.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v italijanski dvorani v Calumetu, Mich.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblu, Colo.

Martin Kočvar, predsednik, 1219 Eillers Avenue; Fran Mehle, tajnik, 1208 Bohmen Avenue; Ivan Zupančič, blagajnik, 1238 Bohmen Ave.; Ivan Jerman, zastopnik, 1209 South Santa Fé Avenue. Vsi v Pueblu, Colo.

Društvo zboruje vsaki 13. dan v mesecu v dvorani G. Jermana, 1207 South Santa Fé Ave.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 v Johnstownu, Pa.

Josip Intihar, predsednik, 519 Power St.; Gregor Hrečak, tajnik, 407 8th Avenue; Fran Slabe, blagajnik, R. F. D. 1; Fran Gabrenja, zastopnik, 1105 Virginia Avenue. Vsi v Johnstownu, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont.

Luka Zupančič, predsednik; G. R. Zobeč, tajnik, P. O. Box 65; Pavel Riegler, blagajnik, P. O. Box 102; Fr. Prešeren, zastopnik, P. O. Box 45. Vsi v Aldridge, Mont.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani cerkve Presv. Družine v Aldridge.

Društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springsu, Wyo.

Anton Fortuna, predsednik, L. Box 294; Max Keržnik, tajnik, L. Box 383; Fran Keržnik, blagajnik, L. Box 121; Anton Justin, zastopnik, L. Box 563. Vsi v Rock Springsu, Wyo.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v Finn Hall ob 9:30 dop.

Društvo sv. Alojzija št. 19 v Lorain, Ohio.

Fran Durjava, predsednik, 539 11th Avenue; Ivan P. Palčić, tajnik, 502 11th Avenue; Ivan Sveti, blagajnik, 487 13th Avenue; Alojzij Virant, zastopnik, 500 Cor. 10th Avenue & Globe St. Vsi v Lorainu, Ohio.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v prostorih slov. cerkve sv. Cirila in Metoda, vogel Globe St. & 13th Ave.

Društvo sv. Jožefa št. 20 v Sparta, Minn.

Mat. Zadnjik, predsednik, P. O. Box 314; Ivan Zalar, tajnik, P. O. Box 183; Mat. Majerle, blagajnik, P. O. Box 43; Josip Kern, zastopnik, P. O. Box 37. Vsi v Sparta, Minn.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v mestni dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo.

Ivan Peček, predsednik, 4545 Grant St.; Ivan Debeve, tajnik, 4645 Franklin St.; Mat. Sadar, blagajnik, 4600 Humboldt St.; Ivan Cesar, zastopnik, 5115 N. Emerson St. Vsi v Denverju, Colo.

Društvo zboruje 14. dan v mesecu v Mat. Sadarjevi dvorani, 4600 Humboldt St., Denver.

Društvo sv. Jurija št. 22 v South Chicagu, Ill.

Fran Medoš, predsednik, 9483 Ewing Avenue; Anton Motz, tajnik, 9483 Ewing Avenue; Ivan Dučić, blagajnik, 9618 Avenue N; Fran Medoš, zastopnik, 9483 Ewing Ave. Vsi v So. Chicagu, Ill.

Društvo zboruje 2. nedeljo v mesecu zvečer v Medoševi dvorani, 95. ulica in Ewing Ave.

Društvo zboruje v dvorani Josip Gačnika vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2. uri pop.

Društvo Marija Danica št. 28 v Cumberlandu, Wyo.

Ivan Šefrer, predsednik, P. O. Box 64; Martin Hribernik, tajnik, P. O. Box 77; Jurij Jaklovič, blagajnik, P. O. Box 137; Josip Felician, zastopnik, P. O. Box 266. Vsi v Cumberlandu, Wyo.

Društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa.

Ivan Vidrih, predsednik, P. O. B. 18; Ivan Virant, tajnik, P. O. Box 312; Josip Jankel, blagajnik, P. O. Box 152; Anton Tavželj, zastopnik, P. O. Box 62. Vsi v Imperialu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v društveni dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn.

Ivan Kočvar, predsednik, P. O. Box 118; Louis Kočvar, tajnik, P. O. Box 566; Fran Ravšel, blagajnik; Ivan Kočvar, zastopnik, Box 118. Vsi v Chisholmu, Minn.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu na Lovrene Kovačevi dvorani v Chisholmu.

Društvo sv. Alojzija št. 31 v Bradocku, Pa.

Jakob Knez, predsednik, 302 3rd St.; Rankin, Pa.; Ivan A. Germ, tajnik, Box 57, Bradock, Pa.; Anton Sotler, blagajnik, Box 266, Bradock, Pa.; Alojzij Hrovat, zastopnik, Box 154, Linhart, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu na 6. ulici pod italijansko cerkvo v Bradocku.

Društvo Marija Zvezda št. 32 v Black Diamondu, Wash.

Bernard Smalec, predsednik, Cumberland; Gregor Porenta, tajnik, P. O. Box 701; Josip Rihter, blagajnik, Box 643; Josip Plavec, zastopnik, Box 644. Vsi trije v Black Diamondu, Wash.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v društveni dvorani ob 1. uri popoldan.

Društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa.

Fran Šifrar II., predsednik, Box 67, Trestle, Pa.; Fran Šifrar I., tajnik, Box 26, Trestle, Pa.; Jakob Vičič, blagajnik, R. F. D. No. 1, Wilkinsburg, Pa.; Gregor Oblak, zastopnik, Box 26, Trestle, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v angleški dvorani, Trestle.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydellu, Pa.

Anton Bombač, predsednik, Onalinda, Pa.; Andrej Malover, tajnik, Box 1; Anton Bombač, blagajnik, Box 56; Ivan Jereb, zastopnik, Box 16. Vsi trije v Lloydellu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo pri Petru Valka v Lloydellu.

Društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaughu, Pa.

Ivan Glavič, predsednik, Box 323; Ignac Travnik, tajnik, Box 227; Iv. Brezovec, blagajnik, Box 6; Josip Dremelj, zastopnik, Box 227. Vsi v Conemaughu, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 41 v East Palestini, Ohio.

Josip Veder, predsednik, Box 223; Fran Kapla, tajnik, Box 60; Fran Goljič, blagajnik, Box 425; Fran Jurjavčič, zastopnik, Box 209. Vsi v East Palestini, O.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu ob 2. uri pop.

Društvo Marija Pomagaj št. 42 v Pueblu, Colo.

Josip Boitz, predsednik, 1226 Mahren Ave.; Ivan Gaber, tajnik, 1251 South Santa Fé Ave.; Fran Hrovat, blagajnik, 1253 Mahren Ave.; Fran Ahčin, zastopnik, 1224 Bohmen Ave. Vsi v Pueblu, Colo.

Društvo zboruje 16. vsacega meseca ob 10. uri dop. in ob 8. uri zvečer na South Santa Fé Ave. št. 1207.

Društvo sv. Alojzija št. 43 v East Helenu, Mont.

Fran Hudoklin, predsednik, Box 117; Ivan Kocjan, tajnik, Box 66; Anton Smole, blagajnik, Box 162; Jakob Rogel, zastopnik, Vsi v East Helenu, Mont.

Društvo zboruje vsacega 20. v mesecu v prostorih sv. Ane.

Društvo sv. Martina št. 44 v Barbertonu, Ohio.

Mat. Kramar, predsednik, Box 223; Rudolf Puželj, tajnik, 514 8th St.; Anton Štrukelj, blagajnik in zastopnik. Vsi v Barbertonu, O.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu na 114 Wood Lake Ave., Barberton.

Društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind.

Anton Struna, predsednik, 702 Warman Avenue; Alojzij Rudman, tajnik, 702 Holmes Avenue; Josip Gačnik, blagajnik, 901 Ketchem St.; Josip Zore, zastopnik, 733 Hugh St. Vsi v Indianapolisu, Ind.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani g. J. Gačnika, 903 Ketchem St.

Društvo sv. Barbare št. 47 v Aspen, Colo.

Josip Boršnar, predsednik, Box 419; Louis Lesar, tajnik, Box 55; Fran Marolt, blagajnik, Box 805; Josip Zobeč, zastopnik, Box 55. Vsi v Aspenu, Colo.

Društvo zboruje 1. in 3. ponedeljek v mesecu ob 7. uri zvečer.

Društvo Vitezi sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kansas.

Mihail Novak, predsednik, 408 Ferry St.; Marko Gustin, tajnik, 519 Sandusky Avenue; Peter Špehar, blagajnik, 422 N. 4th St.; Josip Vovk, zastopnik, 317 Barnett Avenue. Vsi v Kansas City, Kansas.

Društvo zboruje vsaki 3. ponedeljek v mesecu v dvorani bratov Hrovatov, Cor. 4th St. & Barnett Avenue, Kansas City.

Društvo sv. Petra št. 50 v Brooklynu, N. Y.

Anton Stucin, predsednik, 22 Scholes St.; F. G. Tassotti, tajnik, 135 Scholes St.; Ivan Fugina, blagajnik, 34 Scholes St.; F. G. Tassotti, zastopnik, 135 Scholes St. Vsi v Brooklynu, N. Y.

Društvo sv. Franciška št. 54 v Hibbingu, Minn.

Peter Strk, predsednik, 223 Pine St.; Mihael Peskar, tajnik, Box 565; Ivan Povše, blagajnik, 223 Pine St.; Anton Gezin, zastopnik, Pine St. — Vsi v Hibbingu, Minn.

Društvo zboruje vsako nedeljo po 20. ob 2. uri pop.

Društvo sv. Roka št. 55 v Uniontownu, Pa.

Josip Krumar, predsednik, Box 22, Percy, Pa.; Jakob Novšek, tajnik, Box 336, Uniontown, Pa.; Urban Picec, blagajnik in zastopnik, Lemont Furnace, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 56 v Superioru, Pa.

Fran Gerčman, predsednik, Box 33; Vincenc Valez, tajnik, Box 33; Alojzij Seje, zastopnik, Box 33. Vsi v Superiorju, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 57 v Exportu, Pa.

Anton Martinšek, predsednik, Box 125; Fran Modrijan, tajnik, Box 244; Ivan Turk, blagajnik, Box 67; Anton Hribar, zastopnik, Box 18. Vsi v Exportu, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v dvorani Fink Laufer & Sam Duff.

Društvo sv. Štefana št. 58 v Bear Creeku, Mont.

Ivan Kosteč, predsednik, Box 61; Ivan R. Rom, tajnik; Ivan Čušarek, blagajnik, Box 16; Blaž Podpečan, zastopnik. Vsi v Bear Creeku, Mont.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v dvorani g. Ivan Čušarka.

Društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholmu, Minn.

Anton Bambič, predsednik, Box 243; Anton Podražaj, tajnik, Box 496; Anton Štark, blagajnik, Box 496; Anton Šuštar, zastopnik, Box 427. Vsi v Chisholmu, Minn.

Društvo zboruje vsako 1. nedeljo po 20. v dvorani g. Ant. Starka.

Društvo sv. Jurija št. 61 v Readingu, Pa.

Anton Križe, predsednik, 428 Trilpehocken St.; Ivan Matetič, tajnik, 359 N. River St.; Fran Špehar, blagajnik, 381 North River St.; Simon Luzar, zastopnik, 301 Lafayette St. Vsi v Readingu, Pa.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu ob 6. uri zvečer v dvorani g. Jakoba Drvus, 120 Little Garden Street.

Društvo sv. Florjana št. 64 v South Rangeu, Mich.

Mihail Muhvič, predsednik, Box 156, Baltic, Mich.; Anton Mušič, tajnik, Box 153, Baltic, Mich.; Anton Štimac, blagajnik, Box 208, South Range, Mich.; Anton Štimac, zastopnik, Box 208, South Range, Mich.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v South Range.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 65 v Manistiquu, Mich.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 v Collinwoodu, Ohio.

Josip Jakač, predsednik, Box 868; Mat. Slapnik, tajnik, Box 694; Josip Jevnikar, blagajnik, Box 192; Mat. Slapnik, zastopnik, Box 694. Vsi v Collinwoodu, O.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Barbare št. 72 v Ravensdaleu, Wash.

Pavel Koss, predsednik; Ivan Bizjak, tajnik; Josip Pinoza, blagajnik; Mihael Ferlih, zastopnik. Vsi v Ravensdaleu, Wash.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 9. uri dop. v Fran Ludvigovi dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 74 v Tyru, Pa.

Jurij Klemenčič, predsednik, Box 318, Sturgeon, Pa.; Leopold Vesel, tajnik, Box 318, Sturgeon, Pa.; Ferdinand Messner, blagajnik, Tyre, Pa.; Josip Čerin, zastopnik, Box 4, Tyre, Pa.

Društvo zboruje vsako 1. nedeljo ob 1. uri pop. v dvorani g. Mihael Lenarta.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 75 v Canonsburgu, Pa.

Josip Mravinec, predsednik, Manifest, Pa.; Jurij Žalec, tajnik in zastopnik, 7 Iron St., Canonsburg, Pa.; Fran Miklič, blagajnik, Manifest, Penna.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v stanovanju tajnika Jurija Žalca.

Društvo sv. Jožefa št. 76 v Oregon City, Ore.

Josip Smrekar, predsednik, Box 277; Mat. Jančigaj, tajnik, Box 286; Mat. Justin, blagajnik, Box 104; Jurij Šubič, zastopnik, Box 213. Vsi v Oregon City, Oregon.

Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu pri Mat. Justinu.

Društvo sv. Rešnega Telesa št. 77 v Goffu, Pa.

Ivan Bobnar, predsednik, Box 227; Andrej Guzelj, tajnik, Box 511; Josip Kotnik, blagajnik, Box 45; Ignac Uršič, zastopnik, Box 45. Vsi v Goffu, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v prostorih Ivana Koss.

Društvo sv. Alojzija št. 78 v Salidu, Colo.

Ivan Drobnič, predsednik, Box 355; Josip Merkun, tajnik, Box 641; Josip Kastelec, blagajnik in zastopnik, Box 583. Vsi v Salidu, Colo.

Društvo zboruje vsakega 12. v mesecu v dvorani pri radotopilnici.

Društvo sv. Barbare št. 79 v Hellwoodu, Pa.

Fran Segula, predsednik; Josip Zorko, tajnik; Josip Penič, blagajnik; Andrej Heimbring, zastopnik. Vsi imajo naslov: Box 133, Hellwood, Pa.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 80 v Aquilaru, Colo.

Ivan Zupančič, predsednik, P. O. Box 54, Cedarhurst, Colo.; Jakob Česnik, tajnik; Gašper Pavlovič, blagajnik in zastopnik; oba na P. O. Box 181, Aquilar, Colo.

Društvo zboruje vsako 3. nedeljo v mesecu v Salam Makaron dvorani.

OPOMBA. Ta imenik uradnikov krajevnih društev J. S. K. Jednote je pribešen v glasilo Jednote vsak mesec po enkrat, in sicer okoli 15. Vsa društva, oziroma njih tajniki so vsaj enkrat v mesecu poročati vse nedostatke in premembe njih uradnikov. Ta imenik je pribešen, kakor mi je bilo dosedaj poročano. Društva, ktera še niso poslala vseh zahtevanih podatkov, naj blagovoljivo to kmalo storijo.

Jurij L. Brožič, gl. tajnik.